

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 12.11.2008
KOM(2008) 704 lopullinen

2008/0217 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

luottoluokituslaitoksista

{SEK(2008) 2745}

{SEK(2008) 2746}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen yleinen tausta, perusteet ja tavoitteet

Luottoluokituslaitokset antavat riippumattomia lausuntoja yritysten, valtioiden ja monenlaisten rahoitusvälineiden maksukyvyttömyyden todennäköisyydestä tai odotettavissa olevista tappioista. Näitä luottoluokituksia käyttävät sijoittajat, lainanottajat, liikkeeseenlaskijat ja valtiot, ja niillä on sen vuoksi tärkeä asema rahoitusmarkkinoilla.

Komissio esitteli luottoluokituslaitosten sääntelyä koskevan lähestymistapansa¹ vuonna 2006 ja totesi seuraavansa alan kehitystä erittäin tarkasti. EU:ssa toimiviin luottoluokituslaitoksiin sovelletaan ensi sijassa kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojien järjestön (International Organisation of Securities Commissions, IOSCO) käytännėsääntöjä², joiden noudattaminen on vapaaehtoista. Lisäksi Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea (CESR)³ arvioi luottoluokituslaitoksia vuosittain. Komissio totesi, että se harkitsisi uusien ehdotusten tekemistä, jos voimassa olevien EU:n sääntöjen tai IOSCON käytännėsääntöjen noudattaminen ei selvästikään olisi tyydyttävää tai jos tilanne muuttuisi, esimerkiksi siten, että markkinoiden toimintapuute aiheuttaisi vakavia ongelmia.

Yleisesti katsotaan, että luottoluokituslaitoksilla on ollut merkittävä osuus viimeaikaisessa markkinoiden myllerryksessä, sillä ne aliarvioivat strukturoitujen luottotuotteiden riskit. Koska suurimmalle osalle subprime-tuotteista oli annettu korkein mahdollinen luottoluokitus, kyseisiin rahoitusvälineisiin liittyviä huomattavia riskejä oli selvästi aliarvioitu. Kun markkinatilanne heikkeni, luottoluokituslaitokset eivät kuitenkaan muuttaneet luokituksia tilanteen mukaisesti.

Nykyinen kriisi on paljastanut luottoluokituslaitosten käyttämien menetelmien ja mallien heikkoudet. Syynä tähän saattaa olla se, että luottoluokituslaitokset toimivat oligopolistisilla markkinoilla, jotka tarjoavat vähän kannusteita kilpailla annettujen luokitusten laadulla. Strukturoitujen rahoitusvälineiden luokitusten joskus heikolla laadulla on ollut huomattava osuus nykyiseen kriisiin. Lisäksi havaittiin, että luottoluokituslaitosten yhteydenpito luottoluokitusten käyttäjiin oli puutteellista. Tämän johdosta markkinatoimijoiden luottamus luottoluokituslaitosten toimintaan ja luokitusten luotettavuuteen on heikentynyt.

EU:n valtiovarainministerit sopivat lokakuussa 2007 kriisiä koskevista päätelmistä (Ecofinin etenemissuunnitelma)⁴, joihin sisältyi ehdotus arvioida luottoluokituslaitosten roolia ja tarkastella mahdollisia puutteita. Komissiota pyydettiin erityisesti tutkimaan

¹ Komission tiedonanto luottoluokituslaitoksista, EUVL C 59, 11.3.2006, s. 2 (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2006:059:0002:0006:EN:PDF>).

² Code of conduct fundamentals for credit rating agencies (tarkistettu toukokuussa 2008) <http://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD271.pdf>.

³ CESR on riippumaton Euroopan komissiota neuvova ryhmä, johon kuuluvat EU:n arvopaperimarkkinoiden kansalliset valvontaviranomaiset, ks. komission päätös 2001/527/EY, tehty 6 päivänä helmikuuta 2001, Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean perustamisesta (EYVL L 191, 13.7.2001, s. 43). CESR:n tehtävänä on parantaa koordinoitua arvopaperimarkkinavalvojien välillä, neuvoa Euroopan komissiota ja varmistaa, että jäsenvaltiot soveltavat yhteisön lainsäädäntöä johdonmukaisesti ja viivyttämättä.

⁴ http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/96375.pdf.

luokitusprosessiin mahdollisesti liittyviä eturistiriitoja, luokitusmenetelmien avoimuutta, luokitusten uudelleenarviointien aikaviipeitä ja sääntömääräisiä hyväksymisprosesseja.

Luottoluokituslaitosten roolin selventämiseksi ja sääntelytoimenpiteiden tarpeen arvioimiseksi komissio pyysi vuoden 2007 syksyllä CESR:n ja arvopaperimarkkinoita käsittelevän eurooppalaisen asiantuntijaryhmän (ESME)⁵ lausuntoa. Samoihin aikoihin myös muut maat (Yhdysvallat, Japani) käynnistivät alaa koskevia uudistuksia ja sen jälkeen IOSCON⁶, vakausfoorumin (Financial Stability Forum)⁷ ja maailmanlaajuisia finanssijärjestelmää käsittelevän komitean (Committee on the Global Financial System)⁸ raporteissa on käsitelty tätä kysymystä. Luottoluokituslaitokset ovat itse suunnitelleet eräitä uudistuksia, jotka ne ovat valmiit toteuttamaan.⁹

Näyttää siltä, että IOSCON käytännesääntöjen vapaaehtoiseen noudattamiseen perustuva itsesääntely ei ole riittävän luotettava ratkaisu toiminnan rakenteellisille puutteille. Alalla on otettu käyttöön useita itsesääntelyohjelmia, mutta useimmat niistä eivät ole olleet tarpeeksi tehokkaita tai tiukkoja vaikeiden ongelmien ratkaisemiseksi ja luottamuksen palauttamiseksi markkinoihin. Eräiden luottoluokituslaitosten yksittäisillä hankkeilla ei olisi tarvittavaa markkinat kattavaa vaikutusta, jotta voitaisiin varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla EU:ssa ja mieluummin koko maailmassa. Sisällöllisten vaatimusten osalta komissio katsoo, että IOSCON tarkistettut käytännesäännöt muodostavat maailmanlaajuisen vertailukohteen. Käytännesäännöillä on kuitenkin eräitä rajoituksia, jotka on poistettava, jotta sääntöjä voitaisiin soveltaa täysimääräisesti. Eräät IOSCON säännöt ovat melko abstrakteja ja yleisluonteisia. Ne on konkretisoitava ja eräissä tapauksissa konsolidoitava, jotta niitä olisi helpompi soveltaa käytännössä ja jotta niiden vaikutus tehostuisi. Erityisesti on huomattava, että käytännesäännöissä ei määrätä täytäntöönpanomekanismista vaan niissä ainoastaan kehoitetaan luottoluokituslaitoksia ilmoittamaan syy siihen, miksi ne eivät noudata sääntöjä (säännön noudattamista tai syiden selittämistä koskeva lähestymistapa). Käytännesääntöjä voidaan täydentää säännöillä, joiden noudattamista voidaan valvoa. Käytännesäännöissä todetaan nimenomaan, että luottoluokituslaitosten olisi noudatettava sen lainkäyttöalueen lakeja ja säännöksiä, jossa ne toimivat, ja että näihin lakeihin voi kuulua luottoluokituslaitosten välitön sääntely, johon puolestaan voi sisältyä käytännesääntöjen vaatimuksia.

⁵ Arvopaperimarkkinoita käsittelevä eurooppalainen asiantuntijaryhmä on komissiota neuvova elin, johon kuuluu arvopaperimarkkinoiden toimijoita ja asiantuntijoita. Komissio perusti ryhmän huhtikuussa 2006, ja siihen sovelletaan komission päätöstä 2006/288/EY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 2006, arvopaperimarkkinoita käsittelevän eurooppalaisen asiantuntijaryhmän perustamisesta antamaan lainopillista ja taloudellista neuvontaa EU:n arvopaperidirektiivien soveltamisesta (EUVL L 106, 19.4.2006, s. 14).

⁶ *Code of conduct fundamentals for credit rating agencies* (tarkistettu toukokuussa 2008)
<http://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD271.pdf>.

⁷ *Report of the FSF on Enhancing Market and Institutional Resilience*, 7. huhtikuuta 2008,
http://www.fsforum.org/publications/r_0804.pdf.

⁸ CGFS Papers No 32: *Ratings in structured finance: what went wrong and what can be done to address shortcomings?*, heinäkuu 2008, <http://www.bis.org/publ/cgfs32.pdf?noframes=1>.

⁹ Esimerkiksi Standard and Poor's esitteli uudistussuunnitelman, johon sisältyi mm. sidosryhmäasiamiehen nimittäminen, riippumattoman yrityksen vuosittain suorittama hallinnointimenettelyjen julkinen tarkastelu ja analyttikoiden asiakasvuorottelu. Moody's on ryhtynyt toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on parantaa luokittelussa käytettävien tietojen laatua. Fitch on siirtänyt luokitustoiminnan ulkopuolelle jäävät toiminnot erilliseen liiketoimintayksikköön ja tehnyt muutoksia strukturoituihin rahoitustoimintoihin riippumattomuuden ja johdonmukaisuuden tukemiseksi luokituksia tarkistettaessa.

Yhdysvalloissa, missä useimmilla merkittävää toimintaa EU:n alueella harjoittavilla luottoluokituslaitoksilla on emoyhtiöt, luottoluokituslaitokset ovat olleet sääntelyn ja valvonnan alaisia kesästä 2007 alkaen.¹⁰ Koska luokitustoiminta on luonteeltaan maailmanlaajuista, EU:n ja Yhdysvaltojen välille on luotava tasapuoliset toimintaedellytykset ottamalla EU:ssa käyttöön sääntelykehys, joka vastaa Yhdysvalloissa sovellettavaa sääntelykehystä ja perustuu samoihin periaatteisiin.

Tämän johdosta tällä asetusehdotuksella on neljä yleistavoitetta, joiden tarkoituksena on parantaa luottoluokitusprosessia:

- ensiksi tarkoituksena on varmistaa, että luottoluokituslaitokset välttävät eturistiriidat luokitusprosessissa tai ainakin hallitsevat ne asianmukaisesti,
- toiseksi tarkoituksena on parantaa luottoluokituslaitosten käyttämiä menetelmiä ja luokitusten laatua,
- kolmanneksi tarkoituksena on lisätä avoimuutta asettamalla luottoluokituslaitoksille tiedonantovelvollisuuksia,
- neljänneksi tarkoituksena on varmistaa, että rekisteröinti- ja valvontakehys toimii tehokkaasti ja että vältetään edullisimman oikeuspaikan etsiminen ja EU:n lainkäyttöalueiden väliset sääntelyn katvealueet.

Komissio aikoo luoda sääntelykehysten luottoluokitusten antamiselle, jotta voitaisiin varmistaa sijoittajien vahva luottamus ja korkeatasoinen kuluttajansuoja.

1.2. Voimassa olevat aiemmat säännökset

Yhteisön oikeudessa säädetään vain kahdesta luottoluokitukseen liittyvästä seikasta:

- Vaikka luottoluokitukset eivät ole markkinoiden väärinkäytöstä annetun direktiivin¹¹ täytäntöönpanosta annetussa direktiivissä 2003/125/EY¹² tarkoitettuja suosituksia, direktiivin 2003/125/EY johdanto-osan 10 kappaleessa todetaan, että luottoluokituslaitosten olisi kuitenkin otettava käyttöön sisäiset toimintaperiaatteet tai menettelyt sen varmistamiseksi, että niiden luottoluokitusten esitystapa on asianmukainen ja että ne julkistavat asianmukaisesti tiedot, jotka koskevat merkittäviä etuja tai eturistiriitoja suhteessa luottoluokitusten kohteena oleviin rahoitusvälineisiin tai liikkeeseenlaskijoihin.

¹⁰ Yhdysvaltain luottoluokituslaitosten uudistamista koskeva laki annettiin vuonna 2006, ja se tuli voimaan 27. kesäkuuta 2007. Lailla luotiin oikeudellinen kehys kansallisesti tunnustettujen tilastollisten luokitusjärjestöjen (Nationally Recognized Statistical Rating Organizations) rekisteröimiseksi.

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/6/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16).

¹² Komission direktiivi 2003/125/EY, annettu 22 päivänä joulukuuta 2003, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta sijoitussuosituksen asianmukaisen esittämisen ja eturistiriitoja koskevien tietojen julkistamisen osalta (EUVL L 339, 24.12.2003, s. 73).

- Vakavaraisuusdirektiivissä (2006/48/EY)¹³ säädetään ulkoisten luottoluokitusten käytöstä riskipainotusten määrittämiseksi ja niiden perusteella asetettavista pääomavaatimuksista, joita sovelletaan pankin tai sijoituspalveluyrityksen vastuisiin. Ulkoista luottoluokitusta voidaan käyttää tähän tarkoitukseen vain, jos luottoluokituksen antava luottoluokituslaitos on toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä. Hyväksymismekanismi vahvistetaan vakavaraisuusdirektiivin liitteessä IV olevassa 2 osassa. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat hyväksyä luottoluokituslaitoksen vain, jos tämä täyttää objektiivisuutta, riippumattomuutta, jatkuvaa tarkastelua, uskottavuutta ja läpinäkyvyyttä koskevat vaatimukset. Yhdenmukaisuuden lisäämiseksi Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea on antanut ohjeet¹⁴ luottoluokituslaitosten hyväksymisestä.

1.3. Kuulemiset ja vaikutusten arviointi

Kuten 1.1 jaksossa todettiin, komissio pyysi syksyllä 2007 Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean (CESR) ja arvopaperimarkkinoita käsittelevän eurooppalaisen asiantuntijaryhmän (ESME) lausuntoa useissa luottoluokituslaitosten toimintaa ja asemaa rahoitusmarkkinoilla koskevissa kysymyksissä, erityisesti strukturoidun rahoituksen osalta. Molemmat ryhmät konsultoivat laajasti sidosryhmiä. Näin komissio sai kattavan näkemyksen ja lisää todisteita luottoluokituslaitosten roolista subprime-kriisissä strukturoidun rahoituksen osalta.

Sen lisäksi, että komissio on seurannut tiiviisti Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean ja arvopaperimarkkinoita käsittelevän eurooppalaisen asiantuntijaryhmän työtä, se on keskustellut luottoluokituslaitosten kanssa ja pyytänyt kommentteja muilta asianosaisilta, kuten vakuutus-, arvopaperi- ja pankkialaa edustavilta järjestöiltä sekä tietojen toimittajilta. Avoin kuuleminen järjestettiin internetissä 31. heinäkuuta 2008 ja 5. syyskuuta 2008 välisenä aikana.¹⁵ Luottoluokituslaitokset, pankit, sijoituspalveluyritykset, vakuutusyhtiöt, rahastonhoitajat, valvonta- ja sääntelyviranomaiset, valtiovarainministeriöt, keskuspankit ja muut asianosaiset toimittivat vastaukset kyselyihin joko yksittäisesti tai ryhmittäin.¹⁶

1.4. Vaikutusten arviointi

Parempaa sääntelyä koskevan politiikan mukaisesti komissio arvioi eri toimintavaihtoehtojen vaikutusta. Seuraavia neljää vaihtoehtoa tarkasteltiin:

- Vaihtoehto 1: pidetään nykyinen tilanne ennallaan (IOSCO:n käytännesääntöihin perustuva itsesääntely, johon yhdistetään luottoluokituslaitosten yksittäiset aloitteet);
- Vaihtoehto 2: laaditaan eurooppalaiset käytännesäännöt ja perustetaan valvontaelin seuraamaan, että luottoluokituslaitokset noudattavat sääntöjä; kyseisellä elimellä ei kuitenkaan olisi täytäntöönpanovaltuuksia;

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (uudelleenlaadittu teksti) (EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1).

¹⁴ Guidelines on the recognition of External Credit Assessment Institutions, 20. tammikuuta 2006 (GL07), <http://www.c-eps.org/formupload/41/413b2513-5084-4293-a386-16385b80411d.pdf>.

¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2008/securities_agencies_en.htm.

¹⁶ Vastauksia saatiin 82. Ne julkaistiin internet-osoitteessa http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/credit_agencie_s&vm=detailed&sb=Title.

- Vaihtoehto 3: komissio antaa (ei-sitovan) suosituksen;
- Vaihtoehto 4: säädetään luottoluokituslaitosten rekisteröinti- ja valvontakehyksen perustamisesta.

Kutakin neljää vaihtoehtoa arvioitiin seuraavilla neljällä kriteerillä: vaikuttavuus¹⁷, varmuus¹⁸, yhteinen kehys¹⁹ ja joustavuus²⁰. Lainsäädännöllisellä vaihtoehdolla on selviä etuja muihin vaihtoehtoihin verrattuna erityisesti vaikuttavuuden ja varmuuden osalta, sillä muilla vaihtoehdoilla (itsesääntely tai suositus) ei saavuteta oikeudellisesti sitovia sääntöjä eikä täytäntöönpanomekanismeja. Lainsäädäntö on myös paras vaihtoehto varmistettaessa, että kaikkialla EU:ssa käytetään yhteistä kehystä, ja se on tehokas vastapaino muille merkittäville lainkäyttöalueille, erityisesti Yhdysvalloille.

2. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

2.1. Oikeusperusta

Ehdotus perustuu EY:n perustamissopimuksen 95 artiklaan.

2.2. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

Komission ehdotus säännellä luottoluokituslaitoksia on EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan 2 kohdassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukainen. Periaatteen mukaan yhteisö toimii vain siinä tapauksessa ja siinä laajuudessa kuin jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, jotka suunnitellun toiminnan laajuuden tai vaikutusten takia voidaan tämän vuoksi toteuttaa paremmin yhteisön tasolla. Luottoluokituslaitosten toiminta on maailmanlaajuista. Markkinatoimijat käyttävät jossain jäsenvaltiossa toimivan luottoluokituslaitoksen antamia luokituksia ja tukeutuvat niihin kaikkialla EU:ssa. Laiminlyönneillä tai luottoluokituslaitosten sääntelykehyksen puuttumisella jossain jäsenvaltiossa voisi olla haitallinen vaikutus markkinatoimijoihin ja rahoitusmarkkinoihin kaikkialla EU:ssa. Tämän vuoksi tarvitaan asianmukaisia, kaikkialla EU:ssa sovellettavia säännöksiä sijoittajien ja markkinoiden suojelemiseksi mahdollisilta puutteilta.

On tarpeen luoda yhteinen sääntökehys niiden rahoituslaitosten käyttämien luottoluokitusten laadulle, joita säännellään yhdenmukaistetuin säännöin yhteisössä. Muuten saattaisi olla vaarana, että jäsenvaltiot ryhtyisivät kansallisella tasolla toisistaan poikkeaviin toimenpiteisiin. Tällä olisi suora kielteinen, esteitä luova vaikutus sisämarkkinoiden tehokkaaseen toimintaan, koska yhteisön rahoituslaitosten käyttöön luottoluokituksia antaviin luottoluokituslaitoksiin sovellettavat säännöt vaihtelisivat jäsenvaltioittain.

Kun otetaan huomioon luokitustoiminnan maailmanlaajuinen luonne ja maailmanlaajuiset vaikutukset, on tärkeää lähentää sääntöjä, joilla valvotaan luottoluokitusten antamista eri puolilla maailmaa, sijoittajien vahvan luottamuksen ja korkeatasoisen kuluttajansuojan

¹⁷ Missä määrin toimenpide täyttää 1.1 jaksossa esitetyt tavoitteet.

¹⁸ Sidosryhmien luottamus sääntöihin.

¹⁹ Missä määrin luottoluokituslaitosten toimintakehyksen sovelletaan samoja vaatimuksia kaikissa jäsenvaltioissa.

²⁰ Missä määrin kyseinen vaihtoehto helpottaa luottoluokituslaitosten toimintaa jäsenvaltioissa. Joustavuus vaikuttaa myös luottoluokituslaitosten kustannuksiin.

varmistamiseksi. Jos EU:ssa sovellettaisiin toisistaan poikkeavia kansallisia säännöksiä, se vaikeuttaisi lähentämisprosessia ja heikentäisi EU:n asemaa muualla käytettyihin tärkeisiin järjestelmiin verrattuna.

Ehdotettu asetus on myös oikeasuhteinen perustamissopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa edellytetyllä tavalla. Sen kohteena eivät ole kaikki luottoluokituslaitokset vaan ainoastaan ne, joiden luokituksia rahoituslaitokset käyttävät sääntelytarkoituksessa, toisin sanoen ne, joilla on mahdollisesti suuri vaikutus rahoitusjärjestelmään. Monet sen aineellisista säännöksistä perustuvat IOSCON käytäntesääntöihin. Tämä rajoittaa mukauttamiskustannuksia huomattavasti, koska monet luottoluokituslaitokset noudattavat jo nyt vapaaehtoisesti kyseisiä käytäntesääntöjä. Ehdotuksessa otetaan huomioon suurissa EU:n ulkopuolisissa maissa harjoitettu sääntely, jotta voidaan huomioida maailmanlaajuisesti toimivien luottoluokituslaitosten toimintamalli. Lisäksi siinä otetaan huomioon pienemmät luokituslaitokset, joiden toimintamalli on yksinkertaisempi.²¹

2.3. Sääntelytavan valinta

EU:n lainsäädäntö näyttää olevan ainoa vaihtoehto, jolla voidaan suojella riittävästi sijoittajia ja Euroopan rahoitusmarkkinoita luottoluokituslaitosten mahdollisilta laiminlyönneiltä. Yhtenäinen lähestymistapa on tarpeen, jotta voidaan luoda kehys, jonka avulla jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistaa, että luottoluokituslaitokset soveltavat uusia vaatimuksia johdonmukaisesti kaikkialla yhteisössä. Asetus on paras tapa varmistaa johdonmukainen ja yhtenäinen lähestymistapa kaikkialla Euroopan unionissa, koska sillä on välitön vaikutus.

Yhdessä jäsenvaltiossa ei ole tällä hetkellä kattavaa rekisteröinti- ja valvontajärjestelmää luottoluokitusten antamiseksi. Direktiivi, jotta jättäisi jäsenvaltioille liikkumavaraa sen suhteen, kuinka kansalliset säännökset mukautettaisiin uuteen kehykseen, ei sen vuoksi olisi tarpeeksi tehokas.

Koska jäsenvaltioiden ei tarvitse panna asetusta täytäntöön, sen perusteella voidaan ottaa välittömästi käyttöön yhtenäinen kehys, joka tarvitaan markkinoiden luottamuksen palauttamiseksi luottoluokitustoimintaan. Asetus on myös alan kannalta yksinkertaisempi, sillä samoja yhteisön sääntöjä sovelletaan kaikkialla Euroopan unionissa.

2.4. Komiteamenettely

Ehdotus perustuu rahoituspalvelujen sääntelyä koskevaan Lamfalussy-prosessiin. Ehdotetun asetuksen pääosassa esitetään periaatteet sen varmistamiseksi, että i) eturistiriidat eivät vaikuta luottoluokitusten antamiseen, ii) luottoluokitukset ovat korkeatasoisia ja iii) luottoluokituslaitokset toimivat avoimella tavalla.

Asetuksen periaatteiden määrittämiseksi tarvittavat tekniset yksityiskohdat vahvistetaan asetuksen liitteissä I ja II. Jotta asetus voitaisiin mukauttaa nopeasti luokitustoimintaan vaikuttavaan uuteen kehitykseen, komissio voi muuttaa liitteiden teknisiä säännöksiä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY²² mukaisesti. Koska

²¹ Ks. 6 artiklan 5 kohta.

²² Neuvoston päätös 1999/468/EY, tehty 28 kesäkuuta 1999, menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä (EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23), sellaisena kuin se on muutettuna 17 heinäkuuta 2006 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, ne olisi vahvistettava päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2.5. Ehdotuksen sisältö

2.5.1. Soveltamisala (2 artikla)

Ehdotuksen mukaan käyttöön otettaisiin oikeudellisesti sitova rekisteröinti- ja valvontajärjestelmä, jota sovellettaisiin sellaisia luottoluokituksia antaviin laitoksiin, joita luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset, vakuutus- ja jälleenvakuutusyhtiöt, yhteissijoitusjärjestelmät ja eläkerahastot käyttävät ensi sijassa sääntelytarkoituksiin.

2.5.2. Riippumattomuus ja eturistiriitojen välttäminen (5–6 artikla ja liitteessä I oleva A, B ja C jakso)

Organisointiin liittyviin vaatimuksiin ja eturistiriitojen ratkaisemiseen liittyvät parannukset ovat keskeisiä, jos luottoluokituslaitokset haluavat palauttaa markkinoiden luottamuksen. Tämä edellyttää niiden sisäisen hallintorakenteen uudistamista ja toimivan sisäisen valvonnan ja raportointimenettelyn käyttöönottamista niin, että luokitustoiminnot erotetaan selvästi liiketoiminnan kannusteista. Ulkoista valvontaa lujitetaan sisäisellä valvonnalla antamalla riippumattomille, luottoluokituslaitoksen toimivaan johtoon kuulumattomille hallinto- tai valvontaelimen jäsenille erityinen tehtävä varmistaa valvonnan tehokkuus (5 artikla ja liite I, A jakso, 2 kohta).

Luokitusten riippumattomuuden varmistamiseksi luottoluokituslaitosten on estettävä eturistiriidat ja/tai hallittava ne asianmukaisesti silloin, kun ne eivät ole vältettävissä. Luottoluokituslaitosten on ilmoitettava eturistiriidoista täysimääräisesti, riittävän ajoissa, selvästi, lyhyesti ja täsmällisesti ja kirjattava kaikki merkittävät luottoluokituslaitoksen tai sen luottoluokitusprosessiin osallistuvien työntekijöiden riippumattomuutta uhkaavat tekijät sekä turvatoimenpiteet, joilla kyseisiä uhkia vähennetään. Niiden on rajoitettava toimintansa luottoluokituksiin ja niihin liittyviin toimintoihin, pois luettuina konsultointi- ja neuvontapalvelut (5 artikla ja liite I, B jakso).

Luottoluokituslaitoksilla on oltava asianmukaiset sisäiset toimintatavat ja menettelyt suojatakseen luottoluokitukseen osallistuvat työntekijät eturistiriidoilta ja varmistaakseen luokitus- ja arviointiprosessin laadun, riippumattomuuden ja perusteellisuuden kaikkina aikoina. Tähän liittyen luottoluokituslaitosten on osoitettava luottoluokitustoimintaan riittävästi työntekijöitä, joilla on asianmukaiset tiedot ja kokemus, ja toteutettava tarkoituksenmukaiset järjestelyt analyttikoiden ja luottoluokitukset hyväksyvien henkilöiden tehtäväkiertoa varten. (6 artikla ja liite I, C jakso.)

Luokitusprosessiin osallistuvien työntekijöiden palkkioita koskevat järjestelyt on määritettävä ensi sijassa heidän työnsä laadun, tarkkuuden, perusteellisuuden ja riippumattomuuden perusteella (6 artiklan 6 kohta).

2.5.3. Luokitusten laatu (7 artikla)

Luottoluokitusten tarkoituksena on tarjota uskottava ja tarkoituksenmukainen analyysi luotonottajan tai liikkeeseenlaskijan luottoriskistä saatavilla olevien tietojen ja taloudellisen analyysin perusteella. Monet sijoittajat tukeutuvat luottoluokituslaitoksiin, koska niillä ei ole asiantuntemusta ja/tai resursseja (aikaa ja varoja) analysoidakseen itse luottoriskin. Lisäksi

luottoluokituslaitoksilla on usein tietoja, jotka eivät ole laajalti markkinatoimijoiden saatavilla. Näin ollen teoriassa luottoluokituslaitosten antamat luokitukset ovat tehokas keino, jonka avulla sijoittajat mittaavat luottoriskin ja hallitsevat sen, mutta tämä edellyttää, että luokitukset ovat luotettavia ja laadukkaita. Asetusehdotuksen tarkoituksena on parantaa luottoluokitusten laatua, mutta se ei poista harkintakyvyn ja huolellisuuden tarvetta kun sijoittajat käyttävät luokituksia sijoituspäätöksissään. Se ei myöskään vaaranna luokitusprosessin tai luokitusten riippumattomuutta. Luokituslaitokset vastaavat edelleen täysin luokituksista.

Jotta kehittyneet markkinatoimijat (pankit ja muut institutionaaliset sijoittajat) voisivat tarkistaa käytettyjen menetelmien asianmukaisuuden ja todentaa luottoluokituslaitoksen antaman luokituksen ja jotta markkinakuri paranisi, luottoluokituslaitosten on ilmoitettava, mitä menetelmiä, malleja ja pääoletuksia ne käyttävät luokitusprosessissaan. Menetelmät on pidettävä ajan tasalla ja niitä on arvioitava säännöllisesti. Jos luottoluokituslaitos muuttaa luokitusmenetelmäänsä, sen on välittömästi ilmoitettava, mihin luokitukseen muutos todennäköisesti vaikuttaa ja viipymättä luokiteltava ne uudestaan. Luottoluokituslaitosten on myös jatkuvasti arvioitava luokituksia. Tämä on tärkeää, jotta luokitukset olisivat ajan tasalla ja vastaisivat rahoitusolosuhteiden muutoksia. Tämän säännöksen pitäisi estää luottoluokituslaitoksia keskittämästä toimintansa ja resurssinsa ensimmäiseen luokitukseen ja laiminlyömästä sen jälkeistä seuranta, mikä voi heikentää luokitusten vallitsevaa laatua.

2.5.4. Tiedonantoa ja avoimuutta koskevat velvollisuudet (8–11 artikla ja liitteessä I oleva B, D ja E jakso)

Tämänhetkinen kriisi on paljastanut heikkouksia niissä menetelmissä ja malleissa, joita luottoluokituslaitokset käyttivät luokitellakseen strukturoituja rahoitusvälineitä, jotka oli suunniteltu niin, että ne antaisivat sijoittajille luotettavan kuvan, ja luottoluokituslaitosten yhteydenpidossa markkinoihin ja sijoittajiin sekä strukturoitujen rahoitusvälineiden luokituksen piirteiden ja rajoitusten että kriittisten mallioletusten osalta.

Ehdotuksessa edellytetään, että luottoluokituslaitokset ilmoittavat luokitukset ei-selektiivisellä perusteella mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, ellei niistä ilmoiteta vain tilaajille. Tarkoituksena on, että sijoittajat voivat erottaa strukturoitujen tuotteiden ja traditionaalisten tuotteiden (yritykset, valtiot) luokitukset niin, että strukturoiduille rahoitusvälineille käytetään erilaista luottoluokituskategoriaa tai niiden riskiominaisuuksista annetaan lisätietoja. Erityisiä tiedonantovaatimuksia sovelletaan ilman toimeksiantoa annettuihin luottoluokituksiin (8 artikla).

Jotta sisäiset prosessit ja menettelyt ovat riittävän avoimia, luottoluokituslaitosten on ilmoitettava julkisesti tietyt tärkeät tiedot, kuten eturistiriidat, menetelmät ja keskeiset luokitusoletukset sekä palkkiojärjestelmän yleinen luonne. Niiden on ilmoitettava säännöllisesti myös tiedot maksukyvyttömyysasteista luottoluokituskategorioittain ja annettava toimivaltaisille viranomaisille tietty aineisto, kuten luettelo 20:stä tuottojen perusteella suurimmasta asiakkaasta (9 artikla ja liite I, E jakso).

Varmistaakseen, että luottoluokituslaitosten toiminnasta on saatavilla tarkoituksenmukaiset, standardisoidut tiedot, jotta markkinatoimijat voivat tehdä alakohtaisia vertailuja, Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea aikoo perustaa julkisen tietokannan näistä tiedoista (9 artiklan 2 kohta).

Luottamuksen palauttamiseksi luokitustoimintaa kohtaan luottoluokituslaitosten on julkaistava vuosittain avoimuusraportti (10 artikla ja liite I, E jakso, III osa) ja pidettävä kirjaa toimistaan (5–7 artikla ja liite I, B jakso, 7–9 kohta).

2.5.5. Rekisteröinti (12–17 artikla) ja valvonta (19–31 artikla)

Niiden luottoluokituslaitosten toiminta, joiden luokituksia rahoituslaitokset aikovat käyttää sääntelytarkoituksessa yhteisön lainsäädännön noudattamiseksi, on rekisteröitävä ennakkoon. Ehdotuksessa säädetään rekisteröintiin tai sen peruuttamiseen liittyvistä edellytyksistä ja menettelystä. (12–17 artikla)

Kun luottoluokituslaitos harjoittaa luokitustoimintaa Euroopan unionissa, sillä on vaikutuksia kaikilla EU:n markkinoilla. Tämän vuoksi kaikkien Euroopan unionin sääntelyviranomaisten olisi osallistuttava rekisteröintiprosessiin. Ehdotuksen mukaan perustettaisiin yksi rekisteröintipiste, jona toimisi Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea, koska sillä on parhaat edellytykset toimia hakemukset vastaanottavana keskitettynä palvelupisteenä ja tiedottaa EU:n kansallisille sääntelyviranomaisille ja koordinoida niiden toimintaa. Luottoluokituslaitoksen rekisteröinnistä ja valvonnasta vastaisi kotijäsenvaltion eli sen valtion, jossa luokituslaitoksen kotipaikka sijaitsee, toimivaltainen viranomainen. Toimivaltaisella viranomaisella on fyysisen läsnäolonsa vuoksi parhaat edellytykset valvoa luottoluokituslaitosta. Lisäksi ehdotetaan luottoluokituslaitosten ryhmiä koskevia erityisiä säännöksiä, joita sovelletaan tarkasteltaessa tällaisen ryhmän toimittamaa rekisteröintihakemusta. Tällöin toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon ryhmän rakenne ja sovittava neuvonantajasta, joka vastaa rekisteröinnin koordinoinnista (14 artikla).

Toimiessaan keskitettynä palvelupisteenä Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea osallistuisi tiiviisti rekisteröintiprosessiin alusta alkaen, ja sillä olisi oikeus antaa neuvoja, kun kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen aikoo suorittaa rekisteröinnin tai peruuttaa sen. Se voi myös pyytää päätösluonnosten uudelleentarkastelua (17 artikla). Rekisteröinti tulee voimaan, kun komissio on julkistanut sen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (14 artikla). Komissio aikoo säännöllisesti julkaista ajantasaistetun luettelon rekisteröidyistä luottoluokituslaitoksista.

Ehdotuksella luodaan mekanismi, jolla varmistetaan asetuksen tehokas täytäntöönpano. Se antaa toimivaltaisille viranomaisille tarvittavat valtuudet varmistaa, että luottoluokituslaitokset noudattavat asetusta kaikkialla yhteisössä. Tehtäviään suorittaessaan toimivaltaiset viranomaiset eivät puutu luottoluokitusten sisältöön (20 artiklan 1 kohta). Tehokkaan valvonnan varmistamiseksi ehdotuksessa edellytetään tiettyjä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisiä yhteistyömuotoja yhteisen valvontakulttuurin edistämiseksi. Ehdotuksessa säädetään myös yhteistyön parantamisesta luottoluokituslaitosten ryhmien kanssa siten, että neuvonantaja koordinoi valvontatoimia (25 artikla). Kun otetaan huomioon luottoluokitustoiminnan kansainvälinen laajuus, on välttämätöntä säätää myös tietojenvaihdosta EU:n ulkopuolisten maiden kanssa (29 artikla).

2.6. Talousarviovaikutukset

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**luottoluokituslaitoksista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan, ottavat huomioon komission ehdotuksen, ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,²³ noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,²⁴ sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Luottoluokituslaitoksilla on tärkeä asema maailmanlaajuisilla arvopaperi- ja pankkimarkkinoilla, sillä sijoittajat, lainanottajat, liikkeeseenlaskijat ja valtiot käyttävät niiden luokituksia sijoitus- ja rahoituspäätösten tekemisen perustana. Luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset, vakuutusyhtiöt, jälleenvakuutusyhtiöt, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset (yhteissijoitusyritykset) ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset saattavat käyttää kyseisiä luokituksia laskiessaan pääomavaatimuksia vakavaraisuustarkoituksiin tai laskiessaan omaan sijoitustoimintaansa liittyviä riskejä. Luottoluokituksilla on tämän vuoksi merkittävä vaikutus sijoittajien ja kuluttajien luottamukseen. Onkin erittäin tärkeää, että yhteisössä käytettävät luottoluokitukset ovat riippumattomia, puolueettomia ja mahdollisimman laadukkaita.
- (2) Tällä hetkellä useimpien luottoluokituslaitosten pääkonttori sijaitsee yhteisön ulkopuolella. Useimmat jäsenvaltiot eivät sääntele luottoluokituslaitosten toimintaa tai luottoluokitusten antamisen edellytyksiä. Vaikka luottoluokituslaitoksilla on merkittävä vaikutus rahoitusmarkkinoiden toimintaan, niihin sovelletaan vain rajoitetusti yhteisön lainsäädäntöä, erityisesti sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista 28 päivänä tammikuuta 2003 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2003/6/EY²⁵. Lisäksi luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/48/EY sekä sijoituspalveluyritysten ja

²³ EUVL C [...], [...], s. [...].

²⁴ EUVL C [...], [...], s. [...].

²⁵ EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.

luottolaitosten omien varojen riittävydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/49/EY²⁶ viitataan luottoluokituslaitoksiin. Sen vuoksi on tärkeää säätää säännöistä, joilla varmistetaan, että kaikki yhteisön lainsäädännön alaisten rahoituslaitosten käyttämät luokitukset ovat korkeatasoisia ja että luokitukset antaneisiin luottoluokituslaitoksiin sovelletaan tiukkoja vaatimuksia. Komissio jatkaa yhteistyötä kansainvälisten kumppaniensa kanssa varmistaakseen luottoluokituslaitoksiin sovellettavien sääntöjen lähentämisen.

- (3) Luottoluokituslaitokset voivat soveltaa vapaaehtoisesti luottoluokituslaitoksia koskevia käytäntesääntöjä, jotka on julkaissut kansainvälinen arvopaperimarkkinavalvojen järjestö (IOSCO), jäljempänä 'IOSCON käytäntesäännöt'. Komission vuonna 2006 antamassa tiedonannossa luottoluokituslaitoksista²⁷ kehoitettiin Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komiteaa (CESR), seuraamaan IOSCON käytäntesääntöjen noudattamista ja raportoimaan komissiolle vuosittain.
- (4) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 13 ja 14 päivänä maaliskuuta 2008 päätelmät, joiden tarkoituksena on vastata rahoitusjärjestelmässä havaittuihin suurimpiin heikkouksiin. Eräänä tavoitteena oli parantaa markkinoiden toimivuutta ja kannustinrakenteita, mukaan luettuna luottoluokituslaitosten asema.
- (5) Katsotaan, että luottoluokituslaitokset eivät tarpeeksi ajoissa ottaneet luottoluokituksissaan huomioon heikentyviä markkinaolosuhteita. Tämä laiminlyönti voidaan korjata parhaiten eturistiriitoihin, luottoluokitusten laatuun sekä luottoluokituslaitosten avoimuuteen, sisäiseen hallintoon ja niiden toimintojen valvontaan liittyvillä toimenpiteillä. Luottoluokitusten käyttäjien ei pitäisi tukeutua sokeasti luokitukseen. Niiden olisi tehtävä erittäin huolellisesti omat analyysinsä ja noudatettava asianmukaista varovaisuutta luottoluokituksiin tukeutuessaan.
- (6) On tarpeen luoda yhteinen sääntökehys niiden rahoituslaitosten käyttämien luottoluokitusten laadulle, joita säännellään yhdenmukaistetuin säännöin yhteisössä. Muuten saattaisi olla vaarana, että jäsenvaltiot ryhtyisivät kansallisella tasolla toisistaan poikkeaviin toimenpiteisiin. Tällä olisi suora kielteinen, esteitä luova vaikutus sisämarkkinoiden tehokkaaseen toimintaan, koska yhteisön rahoituslaitosten käyttöön luottoluokituksia antaviin luottoluokituslaitoksiin sovellettavat säännöt vaihtelisivat jäsenvaltioittain. Jos luottoluokitusten laatuvaatimukset poikkeaisivat toisistaan, se saattaisi lisäksi johtaa erilaiseen sijoittajien ja kuluttajien suojan tasoon.
- (7) Mahdollisten eturistiriitojen välttämiseksi luottoluokituslaitosten olisi rajoitettava toimintansa luottoluokituksiin. Luottoluokituslaitos ei saisi tarjota konsultointi- tai neuvontapalveluja. Luottoluokituslaitos ei etenkään saisi tehdä ehdotuksia tai antaa suosituksia strukturoidun rahoitusvälineen suunnittelusta. Luottoluokituslaitoksilla pitäisi kuitenkin olla mahdollisuus tarjota liitännäispalveluja silloin, kun tämä ei johda mahdollisiin eturistiriitoihin luottoluokitusten antamisen kanssa.
- (8) Luottoluokituslaitoksilla olisi oltava asianmukaiset sisäiset toimintatavat ja menettelyt luottoluokitukseen osallistuvien työntekijöiden suhteen, jotta voidaan estää

²⁶ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

²⁷ EUVL C 59, 11.3.2006, s. 2.

eturistiriidat ja varmistaa kaikkina aikoina luokitus- ja arviointiprosessin laatu, riippumattomuus ja perusteellisuus.

- (9) Luottoluokituslaitosten olisi vältettävä eturistiriitatilanteita ja hallittava ne asianmukaisesti, jos niitä ei voida välttää, luottoluokituslaitosten riippumattomuuden varmistamiseksi. Luottoluokituslaitosten olisi ilmoitettava eturistiriidoista mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Niiden olisi myös pidettävä kirjaa kaikista niiden ja luottoluokitusprosessiin osallistuvien työntekijöiden riippumattomuutta uhkaavista tekijöistä sekä turvatoimenpiteistä, joilla kyseisiä uhkia vähennetään.
- (10) Jotta voidaan varmistaa, että luottoluokitusprosessi on riippumaton luottoluokituslaitoksella yhtiönä olevasta liiketoiminnallisesta edusta, luokituslaitosten olisi varmistettava, että hallinto- tai valvontaelimeen kuuluu vähintään kolme toimivaan johtoon kuulumatonta jäsentä, joiden olisi oltava riippumattomia, kuten julkisesti noteerattujen yhtiöiden toimivaan johtoon kuulumattomien tai valvovien hallinto- tai valvontaelimen jäsenten tehtävistä sekä hallinto- tai valvontaelimen komiteoista annetun komission suosituksen 2005/162/EY²⁸ III jakson 13 kohdassa esitetään. Lisäksi on tarpeen, että hallinto- tai valvontaelimen jäsenten enemmistöllä, mukaan lukien kaikki riippumattomat jäsenet, on riittävä asiantuntemus rahoituspalveluista.
- (11) Eturistiriitojen välttämiseksi hallinto- tai valvontaelimen riippumattomille jäsenille suoritettava palkkio ei saisi määräytyä luottoluokituslaitoksen liiketoiminnan tuloksen mukaan.
- (12) Luottoluokituslaitoksen olisi osoitettava luottoluokitustoimintaan riittävästi työntekijöitä, joilla on asianmukaiset tiedot ja kokemus. Luottoluokituslaitoksen olisi erityisesti varmistettava, että luottoluokitusten antamiseen ja niiden valvontaan ja ajantasaisiin osoitetaan riittävästi henkilöstö- ja taloudellisia resursseja.
- (13) Pitkäaikaiset suhteet samoihin luottoluokiteltuihin yhteisöihin tai asianomaisiin kolmansiin osapuoliin saattaisivat vaarantaa analyttikoiden ja luottoluokituksia hyväksyvien henkilöiden riippumattomuuden. Tämän vuoksi kyseisiin analyttikoihin ja henkilöihin olisi sovellettava tehtäväkiertoa.
- (14) Luottoluokituslaitosten olisi käytettävä luokitusmenetelmiä, jotka ovat tiukkoja, järjestelmällisiä ja jatkuvia ja antavat tulokseksi luokituksia, jotka voidaan validoida aiemman kokemuksen perusteella. Luottoluokituslaitosten olisi varmistettava, että luottoluokitusten määrittämiseen käytettäviä menetelmiä, malleja ja keskeisimpiä luokitusoletuksia pidetään yllä, että ne ovat ajantasaisia ja että niitä arvioidaan kattavasti ja säännöllisesti. Silloin kun luotettavien tietojen puute tai uudenlaisen välineen, erityisesti strukturoitujen rahoitusvälineiden rakenteen monimutkaisuus aiheuttaa vakavia kysymyksiä siitä, voiko luottoluokituslaitos tuottaa luotettavan luottoluokituksen, luottoluokituslaitoksen olisi pidättäydyttävä antamasta luottoluokitusta tai peruutettava olemassa oleva luottoluokitus.
- (15) Jotta luokitukset olisivat laadukkaita, luottoluokituslaitoksen olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin varmistaa, että sen luokittelussa käyttämät tiedot ovat luotettavia.

²⁸ EUVL L 52, 25.2.2005, s. 51.

Tämän vuoksi luottoluokituslaitos voi käyttää muun muassa riippumattomalla tavalla tarkistettuja tilinpäätöksiä ja julkisia tietoja; luotettavien kolmansien tarjoamia todentamispalveluja; satunnaisotannalla tarkistamia tietoja; tai sopimusmääräyksiä, joissa selvästi määrätään vastuusta luottoluokitellun yhteisön tai asianomaisten kolmansien osapuolten osalta, jos sopimuksen nojalla annetut tiedot ovat tahallisesti virheellisiä tai harhaanjohtavia tai jos luottoluokiteltu yhteisö tai siihen liittyvät kolmannet osapuolet eivät noudata sopimusehtojen mukaista riittävää huolellisuutta tietojen tarkkuuden suhteen.

- (16) On välttämätöntä, että luottoluokituslaitoksen käyttämiä menetelmiä, malleja ja keskeisimpiä luokitusoletuksia arvioidaan säännöllisesti, jotta niissä voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon kohde-etuksien markkinoiden muuttuvat olosuhteet. Avoimuuden varmistamiseksi luottoluokituslaitoksen menetelmiin, käytänteisiin, menettelyihin ja prosesseihin mahdollisesti tehdyistä olennaisista muutoksista olisi ilmoitettava ennen kuin ne tulevat voimaan, ellei äärimmäisten markkinaolosuhteiden vuoksi luottoluokitusta ole välittömästi muutettava.
- (17) Luottoluokituslaitoksen olisi varoitettava asianmukaisesti kaikista riskeistä, mukaan luettuna käytettyjen oletusten herkkyyksianalyysi. Analyysissä olisi selitettävä, kuinka erilaiset markkinasuuntaukset, jotka liikuttavat malliin sisältyviä parametreja, voivat vaikuttaa luottoluokituksen muutoksiin (esimerkiksi volatilitettiin). Luottoluokituslaitoksen olisi varmistettava, että sen luottoluokituskategorioita koskevat maksuhäiriötiedot ovat todennettavissa ja mitattavissa ja että niiden perusteella asianomaiset osapuolet voivat ymmärtää kunkin luottoluokituskategorian kehityksen ja sen, onko luottoluokituskategoria muuttunut, ja jos on, miten. Jos luottoluokituksen luonteen tai muiden olosuhteiden vuoksi maksuhäiriötiedot eivät ole tarkoituksenmukaisia tai ne ovat tilastollisesti pätemättömiä tai ne todennäköisesti muuten johtavat luokituksen käyttäjiä harhaan, luottoluokituslaitoksen olisi annettava asianmukaiset selvennykset. Tietojen olisi mahdollisuuksien mukaan vastattava mahdollisia olemassa olevia alan malleja, jotta sijoittajat voisivat käyttää niitä hyödykseen vertaillessaan eri luottoluokituslaitosten toiminnan tuloksia.
- (18) Tietyissä olosuhteissa strukturoiduilla rahoitusvälineillä voi olla vaikutuksia, jotka eroavat tavanomaisista yritysten velkainstrumenteista. Sijoittajien kannalta voisi olla harhaanjohtavaa, jos samoja luottoluokituskategorioita sovelletaan molempiin rahoitusvälinelajeihin ilman huomautuksia. Luottoluokituslaitoksilla olisi oltava tärkeä asema tiedotettaessa luokitusten käyttäjille strukturoitujen rahoitustuotteiden erityispiirteistä tavanomaisiin tuotteisiin verrattuna. Tämän vuoksi luottoluokituslaitosten olisi käytettävä joko erilaisia luottoluokituskategorioita luokitellessaan strukturoituja rahoitusvälineitä tai annettava lisätietoja näiden tuotteiden erilaisista riskiominaisuuksista.
- (19) Luottoluokituslaitosten olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin välttääkseen tilanteet, joissa liikkeeseenlaskijat pyytävät strukturoidun rahoitusvälineen alustavaa luokitusarviointia useilta luottoluokituslaitoksilta löytääkseen luokituslaitoksen, joka tarjoaa parhaan luokituksen kyseiselle rahoitusvälineelle. Myös liikkeeseenlaskijoiden olisi vältettävä tällaista käytäntöä.
- (20) Luottoluokituslaitoksen olisi pidettävä kirjaa luokitusmenetelmistä ja päivitettävä säännöllisesti menetelmiin tehdyt muutokset sekä pidettävä kirjaa myös analyytikon ja

luottoluokitellun yhteisön tai asianomaisten kolmansien osapuolten kanssa käytyjen keskustelujen pääseikoista.

- (21) Sijoittajien ja kuluttajien vahvan luottamuksen varmistamiseksi sisämarkkinoilla, luottoluokituslaitosten olisi rekisteröidyttävä, jos rahoituslaitokset aikovat yhteisössä käyttää niiden antamia luottoluokituksia sääntelytarkoituksiin. Sen vuoksi on tarpeen säätää rekisteröinnin myöntämistä, keskeyttämistä ja peruuttamista koskevista edellytyksistä.
- (22) Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen rekisteröimän luottoluokituslaitoksen olisi voitava antaa luottoluokituksia kaikkialla yhteisössä. Tämän vuoksi on tarpeen säätää, että kukin luottoluokituslaitos rekisteröidään vain kerran ja että rekisteröinti on voimassa kaikkialla yhteisössä.
- (23) Eräät luottoluokituslaitokset koostuvat useista oikeushenkilöistä, jotka yhdessä muodostavat luottoluokituslaitosten ryhmän. Kun kukin kyseiseen ryhmään kuuluva luottoluokituslaitos rekisteröidään, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi koordinoitava samaan ryhmään kuuluvien luottoluokituslaitosten tekemien hakemusten arviointi.
- (24) On tarpeen perustaa yksi keskitetty palvelupiste, johon rekisteröintihakemukset toimitetaan. Rekisteröintihakemukset olisi toimitettava Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitealle, joka ilmoittaa asiasta kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi kuitenkin tutkittava rekisteröintihakemukset. Luottoluokituslaitosten käsittelemiseksi tehokkaasti Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komiteaan kuuluvien toimivaltaisten viranomaisten olisi luotava tehokkaaseen tietotekniikkainfrastruktuuriin perustuva operatiivinen verkosto ja perustettava alakomiteita, jotka erikoistuvat kunkin luottoluokituslaitosten luokitteleman omaisuusluokan luottoluokituksiin.
- (25) Komissio perusti marraskuussa 2008 korkean tason työryhmän, joka tarkastelee rahoituspalvelujen eurooppalaisen valvontajärjestelmän tulevaisuutta, myös Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean asemaa.
- (26) Luottoluokituslaitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi huolehdittava luokituslaitoksen valvonnasta, ja jos kyseessä on luottoluokituslaitosten ryhmä, valvonta olisi toteutettava yhteistyössä kyseisten muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean koordinoimana.
- (27) Jotta sijoittajien ja kuluttajien vahva luottamus säilyisi ja yhteisön rahoituslaitosten käyttämiä luottoluokituksia voitaisiin valvoa jatkuvasti, olisi edellytettävä, että luottoluokituslaitokset, joiden pääkonttori sijaitsee yhteisön ulkopuolella, perustavat tytäryhtiön yhteisöön, jolloin niiden yhteisön alueella harjoittamaa toimintaa voitaisiin valvoa tehokkaasti.
- (28) On aiheellista luoda mekanismi tämän asetuksen säännösten tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olisi oltava tarpeelliset keinot, joilla varmistetaan, että yhteisössä käytettävät luottoluokitukset annetaan tämän asetuksen mukaisesti. Koska

luottoluokituslaitoksen analyttinen riippumattomuus luottoluokitusten antamismenettelyssä olisi säilytettävä, toimivaltaiset viranomaiset eivät saisi puuttua luottoluokitusten sisältöön eivätkä menetelmiin, joilla luottoluokituslaitos määrittää kyseiset luokitukset.

- (29) Valvonnan tehokkuuden varmistamiseksi ja tehtävien päällekkäisyyden välttämiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi toimittava yhteistyössä.
- (30) Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei ryhdy tarpeellisiin toimenpiteisiin poistaakseen luottoluokituslaitoksen toiminnan sääntöjenvastaisuudet, muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava puuttua asiaan ja ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin.
- (31) On tarpeen lähentää toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olevia valtuuksia, jotta täytäntöönpanon vaikutukset olisivat samanlaiset kaikkialla sisämarkkinoilla.
- (32) Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean olisi varmistettava, että tätä asetusta sovelletaan johdonmukaisesti. Sen olisi edistettävä ja helpotettava toimivaltaisten viranomaisten yhteistyötä valvontatoimissa ja koordinoitava päivittäisiä valvontakäytäntöjä. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean olisi luotava sovittelumekanismi, jonka avulla voidaan varmistaa toimivaltaisten viranomaisten johdonmukainen lähestymistapa.
- (33) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän asetuksen säännösten rikkomiseen, ja varmistettava, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (34) Toimivaltaisten viranomaisten, muiden viranomaisten, elinten tai henkilöiden välisen tietojen vaihdon tai toimittamisen olisi tapahduttava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY²⁹ säädettyjen, henkilötietojen toimittamista koskevien sääntöjen mukaisesti.
- (35) Tiukempi ja selkeämpi oikeudellinen kehys, jonka puitteissa luottoluokituslaitokset toimivat, helpottaisi myös siviilikanteen nostamista tarvittaessa luottoluokituslaitoksia vastaan jäsenvaltioissa sovellettavien vastuujärjestelmien mukaisesti.
- (36) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY³⁰ mukaisesti.
- (37) Komissiolla olisi erityisesti oltava valtuudet muuttaa asetuksen liitteitä I ja II, joissa vahvistetaan erityiset kriteerit, joilla arvioidaan, täyttääkö luottoluokituslaitos velvollisuutensa sisäisen organisaation, toimintaan liittyvien järjestelyjen, henkilöstöä koskevien sääntöjen, luottoluokitusten esittämisen ja tietojenannon osalta. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, ne olisi vahvistettava päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

²⁹ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

³⁰ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (38) Koska toteutettavan toiminnan tavoitteita eli korkeatasoisen kuluttajan- ja sijoittajansuojan varmistamista säätämällä yhteisestä kehyksestä, joka koskee sisämarkkinoilla toimivien rahoituslaitosten käyttämien luottoluokitusten laatua, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, kun otetaan huomioon tämänhetkinen kansallisen lainsäädännön puute ja se, että suurin osa nykyisistä luottoluokituslaitoksista on sijoittautunut yhteisön ulkopuolelle, vaan sen vuoksi ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa säädetään yhteisestä lähestymistavasta, jolla varmistetaan yhteisössä käytettävien luottoluokitusten korkea laatu, ja näin edistetään sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja saavutetaan korkeatasoinen kuluttajan- ja sijoittajansuoja. Asetuksessa säädetään luottoluokitusten antamista koskevista edellytyksistä ja luottoluokituslaitosten organisaatioon ja toiminnan harjoittamiseen sovellettavista säännöistä, joiden tarkoituksena on varmistaa käytännössä luottoluokituslaitosten riippumattomuus ja välttää eturistiriidat.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan luottoluokituksiin, joita direktiivissä 2006/48/EY tarkoitettujen luottolaitokset, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/39/EY³¹ tarkoitettujen sijoituspalveluyritykset, vakuutusyhtiöt, joihin sovelletaan neuvoston direktiiviä 73/239/EY³², Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/83/EY³³ tarkoitettujen vakuutusyhtiöt, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/68/EY³⁴ tarkoitettujen jälleenvakuutusyhtiöt, direktiivissä [2009/XX/EY³⁵] tarkoitettujen arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset (yhteissijoitusyritykset) tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/41/EY³⁶ tarkoitettujen ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset aikovat käyttää sääntely- ja muihin tarkoituksiin ja joista ilmoitetaan julkisesti tai joita jaetaan tilauksesta.
2. Tätä asetusta ei sovelleta yksityisiin luottoluokituksiin. Sitä ei sovelleta sellaisten julkisten elimien antamiin luottoluokituksiin, joiden luokituksista ei ilmoiteta julkisesti ja joista luottoluokiteltu yhteisö ei maksa.

³¹ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

³² EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3.

³³ EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1.

³⁴ EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1.

³⁵ [uudelleenlaadittu teksti]

³⁶ EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'luottoluokituksella' yhteisön, luottositoumuksen, velan tai velantapaisen rahoitusvälineen taikka kyseisten sitoumusten liikkeeseenlaskijan luottokelpoisuutta koskevaa lausuntoa, joka on annettu käyttäen vakiintunutta ja määritettyä luottoluokituskategorioiden arviointijärjestelmää;
- b) 'luottoluokituslaitoksella' oikeushenkilöä, jonka säännöllinen ja pääasiallinen toiminta muodostuu luottoluokitusten antamisesta;
- c) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa luottoluokituslaitoksella on sääntömääräinen kotipaikka;
- d) 'analyytikolla' henkilöä, joka tekee luottoluokituksen antamiseksi tarvittavia analyyssejä;
- e) 'luottoluokitellulla yhteisöllä' oikeushenkilöä, jonka luottokelpoisuus luokitellaan luottoluokituksessa nimenomaisesti tai epäsuorasti, riippumatta siitä, onko kyseinen oikeushenkilö pyytänyt luottoluokitusta tai onko se toimittanut tietoja luokitusta varten;
- f) 'luottoluokituskategoriolla' luokitusymbolia, jota käytetään tunnistamaan kunkin luottoluokitusluokan luokitukset, jotta voidaan erottaa erityyppisten luottoluokiteltujen yhteisöjen, liikkeeseenlaskijoiden ja rahoitusvälineiden erilaiset riskiominaisuudet;
- g) 'asianomaisella kolmannella osapuolella' alullepanijaa, järjestäjää, hallinnoijaa tai muuta osapuolta, joka on yhteydessä luottoluokituslaitokseen luottoluokitellun yhteisön puolesta, mukaan lukien henkilöt, jotka ovat määräysvallan kautta sidoksissa siihen suoraan tai välillisesti;
- h) 'määräysvallalla' neuvoston direktiivin 83/349/ETY³⁷ 1 artiklassa säädettyä emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä yhteyttä tai vastaavaa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välistä yhteyttä;
- i) 'rahoitusvälineellä' kaikkia direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C jakson mukaisia välineitä;
- j) 'strukturoidulla rahoitusvälineellä' välinettä, joka johtuu direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 36 kohdassa tarkoitettusta arvopaperistamistransaktiosta tai -järjestelmästä;
- k) 'luottoluokituslaitosten ryhmällä' yritysryhmittymää, joka koostuu direktiivin 83/349/ETY³⁸ 1 ja 2 artiklassa tarkoitettusta emoyhtiöstä ja sen tytäryhtiöistä,

³⁷ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

sekä direktiivin 83/349/EY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa suhteessa toisiinsa olevia yrityksiä, ja jonka tavanomainen ja pääasiallinen toiminta muodostuu luottoluokitusten antamisesta.

2. Edellä olevaa 1 kohdan a alakohtaa sovellettaessa luottoluokituksia ei katsota komission direktiivin 2003/125/EY³⁹ 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuiksi suosituksiksi.

4 artikla

Luottoluokitusten käyttö

Edellä 2 artiklassa tarkoitettut luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset, vakuutus- ja jälleenvakuutusyhtiöt, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset (yhteissijoitusyritykset) ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset voivat käyttää sääntelytarkoituksiin vain sellaisia luottoluokituksia, jotka on antanut yhteisöön sijoittautunut ja tämän asetuksen mukaisesti rekisteröity luottoluokituslaitos.

Direktiivin 2004/39/EY 1 artiklassa tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten ei pitäisi toteuttaa asiakkaidensa puolesta toimeksiantoja, jotka koskevat luottoluokiteltuja rahoitusvälineitä, ellei luottoluokitusta ole antanut tämän asetuksen mukaisesti rekisteröity luottoluokituslaitos.

II OSASTO

LUOTTOLUOKITUSTEN ANTAMINEN

5 artikla

Riippumattomuus ja eturistiriitojen välttäminen

1. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että luottoluokituksen antamiseen ei vaikuta mikään olemassa oleva tai mahdollinen eturistiriita tai liikesuhde, joka liittyy luokituksen antavaan luokituslaitokseen, sen johtajiin, työntekijöihin tai kehenkään luokituslaitokseen määräysvallan kautta suoraan tai välillisesti sidoksissa olevaan henkilöön.
2. Edellä 1 kohdan noudattamisen varmistamiseksi luottoluokituslaitoksen on täytettävä liitteessä I olevissa A ja B jaksoissa esitetyt vaatimukset.

³⁸ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

³⁹ EUVL L 339, 24.12.2003, s. 73.

6 artikla

Työntekijät

1. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että luottoluokitusprosessiin suoraan osallistuvilla henkilöillä on asianmukaiset tiedot ja kokemus heille määrätyistä tehtävistä.
2. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että työntekijät, jotka osallistuvat suoraan luottoluokitusprosessiin, eivät saa käynnistää neuvotteluja palkkioista tai maksuista tai osallistua niihin minkään luottoluokitellun yhteisön, asianomaisen kolmannen osapuolen tai kenenkään sellaisen henkilön kanssa, joka on määräysvallan kautta suoraan tai välillisesti sidoksissa luottoluokiteltuun yhteisöön.
3. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että luokitusprosessiin suoraan osallistuvat työntekijät täyttävät liitteessä I olevassa C jaksossa vahvistetut vaatimukset.
4. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että analyttikot ja luottoluokituksia hyväksyvät henkilöt osallistuvat luottoluokituspalvelujen tarjoamiseen samalle luottoluokitellulle yhteisölle tai asianomaisille kolmansille osapuolille enintään neljän vuoden ajan. Tämän vuoksi on luotava kyseisten analyttikoiden ja henkilöiden tehtäväkiertoa koskeva järjestely.

Ajanjakson, jonka jälkeen analyttikot ja luottoluokituksia hyväksyvät henkilöt saavat osallistua ensimmäisessä alakohdassa mainittujen luottoluokituspalvelujen tarjoamiseen luottoluokitellulle yhteisölle tai asianomaisille kolmansille osapuolille, on oltava vähintään kaksi vuotta.

5. Edellä olevaa 4 kohtaa ei sovelleta luottoluokituslaitokseen, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 50 työntekijää ja joka ryhtyy toimenpiteisiin varmistaa analyttikoiden puolueettomuuden suhteissaan luottoluokiteltuun yhteisöön tai asianomaisiin kolmansiiin osapuoliin.
6. Analyttikoiden ja luottoluokituksia hyväksyvien henkilöiden palkkiot ja tulosarviointi eivät saa riippua sellaisen tuoton määrästä, jonka luottoluokituslaitos saa niiltä luottoluokitelluilta yhteisöiltä tai asianomaisilta kolmansilta osapuolilta, joille analyttikko tai luottoluokituksia hyväksyvät henkilöt tarjoavat palveluja.

7 artikla

Luokitusmenetelmät

1. Luottoluokituslaitoksen on ilmoitettava julkisesti luokitusprosessissa käyttämistään menetelmistä, malleista ja keskeisistä luokitusoletuksista.
2. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että sen tuottamat ja jakelemat luottoluokitukset perustuvat kaikkien niiden saatavissa olevien tietojen analyysiin, jotka ovat merkityksellisiä sen luokitusmenetelmien mukaan. Sen on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaa, että sen luottoluokitusta varten

käyttämät tiedot ovat riittävän laadukkaita ja että ne ovat peräisin luotettavista lähteistä.

3. Kun luottoluokituslaitos käyttää olemassa olevia, toisen luottoluokituslaitoksen laatimia kohde-etuuksiin tai strukturoituihin rahoitusvälineisiin liittyviä luottoluokituksia, se ei saa kieltäytyä antamasta yhteisön tai rahoitusvälineen luottoluokitusta sen vuoksi, että toinen luottoluokituslaitos on aikaisemmin luokitellut osan kyseisestä yhteisöstä tai rahoitusvälineestä.

Luottoluokituslaitoksen on kirjattava kaikki tapaukset, joiden osalta se omassa luokitusprosessissaan alentaa olemassa olevia, toisen luottoluokituslaitoksen laatimia kohde-etuuteen tai strukturoituihin rahoitusvälineisiin liittyviä luottoluokituksia, ja perusteltava luokituksen alentaminen.

4. Luottoluokituslaitoksen on seurattava luottoluokituksia ja arvioitava omia luottoluokituksiaan tarvittaessa uudelleen. Luottoluokituslaitoksen on otettava käyttöön sisäiset järjestelyt, joiden avulla se seuraa makrotalouden tai rahoitusmarkkinoiden olosuhteissa tapahtuvien muutosten vaikutusta luottoluokituksiin.

5. Kun luokitusmenetelmiä, malleja tai keskeisiä luokitusoletuksia muutetaan, luottoluokituslaitoksen on

- a) viipymättä ilmoitettava, missä määrin muutokset todennäköisesti vaikuttavat luottoluokituksiin, käyttäen samoja tiedotuskeinoja kuin ilmoittaessaan niistä luottoluokituksista, joihin muutokset vaikuttavat;
- b) arvioitava uudelleen luottoluokitukset, joihin muutokset vaikuttavat, mahdollisimman pian ja viimeistään kuuden kuukauden kuluessa muutoksesta ja sillä välin tarkkailtava kyseisiä luokituksia;
- c) luokiteltava uudelleen kaikki luottoluokitukset, jotka perustuvat kyseisiin menetelmiin, malleihin tai oletuksiin.

8 artikla

Luottoluokituksista ilmoittaminen ja niiden esittäminen

1. Luottoluokituslaitoksen on ilmoitettava viipymättä kaikista luottoluokituksista sekä kaikista päätöksistä peruuttaa luottoluokitus ei-selektiivisellä tavalla.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta luottoluokituksiin, joista ilmoitetaan tilauksesta.

2. Luottoluokitukset on esitettävä liitteessä I olevassa D jaksossa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.
3. Kun luottoluokituslaitos antaa luottoluokituksen strukturoiduille rahoitusvälineille, sen on varmistettava jompikumpi seuraavista:

- a) luottoluokituskategoriat, joita voidaan käyttää strukturoituihin rahoitusvälineisiin, on selvästi erotettu niistä luottoluokituskategorioista, joita voidaan käyttää luokiteltaessa muuntyyppisiä yhteisöjä tai rahoitusvälineitä;
 - b) se julkaisee kertomuksen, jossa on yksityiskohtainen kuvaus luottoluokituksen määrittämisessä käytetystä luokitusmenetelmästä ja selvitys siitä, kuinka kyseinen menetelmä eroaa muuntyyppisen luottoluokitellun yhteisön tai rahoitusvälineen luokituksen määrittämisestä, ja kuinka strukturoituun rahoitusvälineeseen liittyvien luottoriskien ominaisuudet eroavat muuntyyppisen luottoluokitellun yhteisön tai rahoitusvälineen riskeistä.
4. Luottoluokituslaitoksen on julkistettava ilman toimeksiantoa annettuja luottoluokituksia koskevat toimintatapansa ja menettelynsä.
 5. Kun luottoluokituslaitos antaa luottoluokituksen ilman toimeksiantoa, sen on ilmoitettava luokituksessa, että luottoluokiteltu yhteisö tai asiaan liittyvä kolmas osapuoli ei osallistunut luottoluokitusprosessiin ja että luottoluokituslaitos ei ole voinut tutustua luottoluokitellun yhteisön tai siihen liittyvän kolmannen osapuolen tilinpäätökseen ja muihin asiaankuuluviin sisäisiin asiakirjoihin.

Ilman toimeksiantoa annetuilla luottoluokituksilla on oltava eri luottoluokituskategoria.

9 artikla

Yleiset ja säännölliset ilmoitukset

1. Luottoluokituslaitoksen on ilmoitettava täysimääräisesti ja julkisesti liitteessä I olevan E jakson I osassa vahvistettuja seikkoja koskevat tiedot ja päivitettävä ne viipymättä.
2. Luottoluokituslaitosten on pantava Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean perustamassa keskustietokannassa saataville tiedot aikaisemmasta tuloskehityksestään ja aikaisemmista luottoluokitustoiminnoistaan. Tietokannan on oltava yleisölle avoin.
3. Luottoluokituslaitoksen on ilmoitettava vuosittain kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle liitteessä I olevan E jakson II osan 2 kohdassa vahvistettuja seikkoja koskevat tiedot. Kotijäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät saa julkistaa kyseisiä tietoja.

10 artikla

Avoimuusraportti

Luottoluokituslaitoksen on julkaistava vuosittain avoimuusraportti, joka sisältää liitteessä I olevan E jakson III osassa vahvistettuja seikkoja koskevat tiedot. Luottoluokituslaitoksen on julkaistava vuotuinen raporttinsa viimeistään kolme kuukautta kunkin tilivuoden päättymisen jälkeen ja varmistettava, että raportti on saatavilla sen verkkosivuilla vähintään viiden vuoden ajan.

11 artikla

Tietojen julkistamista koskevat maksut

Luottoluokituslaitos ei saa veloittaa 7–10 artiklan mukaisesti toimitetuista tiedoista.

III OSASTO LUOTTOLUOKITUSTOIMINNAN VALVONTA

I LUKU REKISTERÖINTIMENETTELY

12 artikla

Rekisteröintivaatimukset

1. Luottoluokituslaitos voi hakea rekisteröintiä varmistaakseen, että sen luottoluokituksia voivat sääntelytarkoituksessa käyttää 2 artiklassa tarkoitetut luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset, vakuutus- ja jälleenvakuutusyhtiöt, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset (yhteissijoitusyritykset) ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset, sillä edellytyksellä, että se on yhteisöön sijoittautunut oikeushenkilö.
2. Rekisteröinti on voimassa koko yhteisön alueella sen jälkeen kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
3. Rekisteröidyn luottoluokituslaitoksen on täytettävä kaikkina aikoina alkuperäisen rekisteröinnin edellytykset.

Luottoluokituslaitosten on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista alkuperäisen rekisteröinnin edellytyksiin tehtävistä olennaisista muutoksista.

4. Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen rekisteröi luottoluokituslaitoksen, jos tämä täyttää tässä asetuksessa luottoluokitusten antamiselle vahvistetut edellytykset.
5. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa asettaa rekisteröinnille sellaisia lisävaatimuksia, joista ei säädetä tässä asetuksessa.

13 artikla

Rekisteröintihakemus

1. Luottoluokituslaitoksen on tehtävä rekisteröintihakemus Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitealle. Hakemuksessa on oltava liitteessä II vahvistettuja seikkoja koskevat tiedot.
2. Rekisteröintihakemuksen voi tehdä luottoluokituslaitosten ryhmä. Siinä tapauksessa ryhmän jäsenten on valtuutettava yksi ryhmän jäsenistä toimittamaan hakemus ryhmän puolesta Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitealle. Valtuutetun

luottoluokituslaitoksen on toimitettava tiedot liitteessä II vahvistetuista seikoista kunkin ryhmän jäsenen osalta.

3. Kymmenen päivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean on toimitettava hakemus kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja ilmoitettava siitä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille jäsenvaltioille.

14 artikla

Hakemuksen tutkinta toimivaltaisten viranomaisten toimesta

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava kymmenen päivän kuluessa rekisteröintihakemuksen vastaanottamisesta, onko hakemus täydellinen.

Jos hakemus ei ole täydellinen, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on asetettava määräaika, johon mennessä luottoluokituslaitoksen on toimitettava lisätiedot.

2. Vastaanotettuaan täydellisen hakemuksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava hakemus toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitealle.

3. Jos rekisteröintihakemuksen tekee luottoluokituslaitosten ryhmä, asiaankuuluvien kotijäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä rekisteröintiprosessin ajan. Niiden on valittava keskuudestaan neuvonantaja ottaen huomioon seuraavat kriteerit:

- a) paikka, jossa luottoluokituslaitosten ryhmä harjoittaa tai aikoo harjoittaa suurimman osan luottoluokitustoiminnastaan yhteisössä;
- b) paikka, jossa luottoluokituslaitosten ryhmä saa tai jossa sen odotetaan saavan suurimman osan ryhmän tuotoista.

4. Neuvonantajan on koordinoitava luottoluokituslaitoksen ryhmän toimittaman hakemuksen tutkinta ja varmistettava, että kaikki tiedot, jotka tarvitaan hakemuksen tutkimiseksi, jaetaan toimivaltaisten viranomaisten kesken.

5. Jos rekisteröintihakemuksen tekee yksi luottoluokituslaitos, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tutkittava hakemus ja valmistettava rekisteröinnin myöntämistä tai epäämistä koskeva lausunto.

Jos rekisteröintihakemuksen tekee luottoluokituslaitosten ryhmä, asianomaisten kotijäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tutkittava rekisteröintihakemus yhdessä ja niiden on sovittava rekisteröinnin myöntämisestä tai epäämisestä.

Luottoluokituslaitoksen rekisteröintiä koskeva päätös

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on 40 päivän kuluessa täydellisen hakemuksen vastaanottamisesta ja ennen rekisteröintiä toimitettava Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitealle perusteltu luonnos rekisteröintipäätökseksi tai luonnos rekisteröinnin epäämistä koskevaksi päätökseksi. Jos hakemuksen on tehnyt luottoluokituslaitosten ryhmä, neuvonantajan on ilmoitettava yhteisen arvioinnin tuloksesta Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitealle.

Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean on esitettävä kantansa hakemukseen 15 päivän kuluessa kyseisen ilmoituksen vastaanottamisesta. Komitea voi pyytää kyseisen kotijäsenvaltion toimivaltaista viranomaista tutkimaan uudestaan luonnoksen rekisteröintipäätökseksi, jos se katsoo, että II osastossa vahvistetut rekisteröintiedellytykset eivät täyty, tai tutkimaan uudestaan luonnoksen rekisteröinnin epäämistä koskevaksi päätökseksi, jos se katsoo, että tässä asetuksessa vahvistetut rekisteröintiedellytykset täyttyvät.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätöksensä 15 päivän kuluessa vastaanotettuaan Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean lausunnon. Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei noudata Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean lausuntoa, sen on perusteltava päätöksensä. Jos lausuntoa ei anneta, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätöksensä 30 päivän kuluessa siitä kun 1 kohdassa tarkoitettu rekisteröintipäätösluonnos on toimitettu Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitealle. Jos kyseessä on luottoluokituslaitosten ryhmä, kunkin kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätöksensä 14 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun yhteisen arvioinnin perusteella.

Kymmenen päivän kuluessa siitä kun rekisteröintiä tai sen epäämistä koskeva päätös on tehty, kyseisille luottoluokituslaitoksille on ilmoitettava, onko ne rekisteröity. Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kieltäytyy rekisteröimästä luottoluokituslaitosta, sen on päätöksessään perusteltava kielteinen kantansa kyseiselle luottoluokituslaitokselle.

3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava Euroopan komissiolle, Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitealle ja muille toimivaltaisille viranomaisille suorittamastaan rekisteröinnistä.

Euroopan komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* päivitetyn luettelon tämän asetuksen mukaisesti rekisteröidyistä luottoluokituslaitoksista 30 päivän kuluessa kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ilmoituksesta.

16 artikla

Rekisteröintimaksu

Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi periä rekisteröintimaksun luottoluokituslaitokselta. Rekisteröintimaksun on oltava oikeassa suhteessa kyseisen jäsenvaltion menettelyistä aiheutuviin kustannuksiin.

17 artikla

Rekisteröinnin peruuttaminen

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava luottoluokituslaitoksen rekisteröinti, jos luottoluokituslaitos:
 - a) nimenomaisesti luopuu rekisteröinnistä tai ei ole antanut luottoluokituksia kuuden edellisen kuukauden aikana;
 - b) on saanut rekisteröinnin virheellisten tietojen perusteella tai millä tahansa muilla epärehellisillä keinoilla;
 - c) ei enää täytä rekisteröinnin edellytyksiä;
 - d) on rikkonut tässä asetuksessa vahvistettuja säännöksiä luottoluokituslaitosten toimintaedellytyksistä.
2. Ryhmään kuuluvien luottoluokituslaitosten kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä. Niiden on tehtävä yhteinen arviointi neuvonantajan koordinoimissa toiminta-alueissa. Niiden on tehtävä yhteisymmärryksessä päätös rekisteröinnin peruuttamisen tarpeellisuudesta. Kunkin kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätöksensä yhteisymmärryksen perusteella.
3. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea tai sellaisen toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa kyseisen luottoluokituslaitoksen antamia luottoluokituksia käytetään, voi pyytää kotijäsenvaltion toimivaltaista viranomaista tutkimaan, täytyvätkö rekisteröinnin peruuttamista koskevat edellytykset. Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen päättää olla peruuttamatta kyseisen luottoluokituslaitoksen rekisteröintiä, sen on perusteltava päätöksensä.
4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava Euroopan komissiolle, Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitealle ja muille toimivaltaisille viranomaisille rekisteröinnin peruuttamisesta, joka tulee viipymättä voimaan kaikkialla yhteisössä.

Euroopan komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* päivitetyn luettelon luottoluokituslaitoksista, joiden rekisteröinti on peruutettu, 30 päivän kuluessa kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ilmoituksesta.

II LUKU EUROOPAN ARVOPAPERIMARKKINAVALVOJIEN KOMITEA JA TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET

18 artikla

Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea

1. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea antaa lausuntoja toimivaltaisille viranomaisille tässä asetuksessa säädettyissä tapauksissa. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava nämä lausunnot huomioon ennen tämän asetuksen mukaisen lopullisen päätöksen tekemistä.
2. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea antaa viimeistään *[vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta]* ohjeet seuraavista seikoista:
 - a) rekisteröintimenettely sekä järjestelyt toimivaltaisten viranomaisten välisen ja Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean kanssa tehtävän yhteistyön koordinoimiseksi;
 - b) noudattamisen valvontaa koskevat toimivaltaisten viranomaisten käytänteet ja toimet;
 - c) sellaisten tietojen esittämistä koskevat yhteiset vaatimukset, jotka luottoluokituslaitosten on julkistettava 9 artiklan 2 kohdan ja liitteessä I olevan E jakson II osan 1 kohdan mukaisesti.
3. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea julkaisee viimeistään *[vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta]* ja tämän jälkeen vuosittain kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta.
4. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea tekee soveltuvin osin yhteistyötä komission päätöksellä 2004/5/EY⁴⁰ perustetun Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean kanssa ja komission päätöksellä 2004/6/EY⁴¹ perustetun Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean kanssa.

19 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viranomainen tämän asetuksen soveltamista varten.
2. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava tämän asetuksen soveltamiseksi riittävä henkilöstö.

⁴⁰ EUVL L 3, 7.1.2004, s. 28.

⁴¹ EUVL L 3, 7.1.2004, s. 30.

20 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

1. Hoitaessaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviään jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät puutu luottoluokitusten sisältöön.
2. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat hoitaa tehtävänsä, niillä on oltava kaikki tehtävien hoitamisessa tarvittavat valvonta- ja tutkintavaltuudet. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä valtuuksiaan
 - a) suoraan;
 - b) yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa; tai
 - c) saattamalla asia toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.
3. Jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet:
 - a) saada tutustua kaikkiin asiakirjoihin niiden muodosta riippumatta ja saada tai ottaa jäljennös niistä;
 - b) vaatia tietoja kaikilta henkilöiltä ja tarvittaessa kutsua henkilö kuultavaksi tietojen saamiseksi;
 - c) tehdä paikalla toimitettavia tarkastuksia, joista ilmoitetaan tai ei ilmoiteta;
 - d) vaatia puhelin- ja tietoliikennetietoja.

21 artikla

Valvontatoimenpiteet

1. Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi toteuttaa seuraavat toimenpiteet:
 - a) peruuttaa rekisteröinnin 17 artiklan mukaisesti;
 - b) asettaa yhteisön laajuisen tilapäisen kiellon luottoluokitusten antamiselle;
 - c) määrätä luottoluokitusten käytön keskeytettäväksi kaikkialla yhteisössä;
 - d) toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että luottoluokituslaitokset jatkavat lakisääteisten vaatimusten noudattamista;
 - e) antaa julkisia ilmoituksia, kun luottoluokituslaitos rikkoo tämän asetuksen mukaisia velvoitteitaan;
 - f) viedä asian toimivaltaiseen tuomioistuimeen syytetoimia varten.
2. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa käyttää 1 kohdassa ja 22 artiklassa säädettyjä valtuuksia ennen kuin perusteltu päätösluonnos on annettu tiedoksi Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitealle. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen

komitea ilmoittaa kantansa päätösluonnokseen 15 päivän kuluessa päätösluonnosta koskevan tiedoksiannon vastaanottamisesta.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta kiireellisissä tapauksissa eikä etenkin tilanteessa, joka muodostaa uhan rahoitusmarkkinoiden asianmukaiselle toiminnalle. Toimivaltaisen viranomaisen on tällaisessa tapauksessa viipymättä ilmoitettava tekemästään päätöksestä Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitealle.

22 artikla

Muiden toimivaltaisten viranomaisten kuin kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toiminta

Jos jonkin jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on syytä uskoa, että sen alueella toimiva rekisteröity luottoluokituslaitos rikkoo tämän asetuksen mukaisia velvoitteitaan, sen on ilmoitettava tästä kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jos asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten välillä käytyjen keskustelujen jälkeen kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kieltäytyy toimimasta tai ei pysty toteuttamaan tehokkaita toimenpiteitä tai jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toteuttaa toimenpiteitä, mutta kyseiset toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi suojaamaan asianomaisen jäsenvaltion sijoittajien etuja tai markkinoiden asianmukaista toimintaa, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi ilmoitettuaan asiasta kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle toteuttaa kaikki aiheelliset toimenpiteet lukuun ottamatta 21 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komiteaa on kuultava ennen tällaisten toimenpiteiden hyväksymistä.

III LUKU TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN VÄLINEN YHTEISTYÖ

23 artikla

Yhteistyövelvollisuus

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä silloin, kun se on tarpeen tämän asetuksen soveltamiseksi, myös tapauksissa, joissa tutkittavana oleva toiminta ei riko mitään asianomaisessa jäsenvaltiossa voimassa olevaa säännöstä.

24 artikla

Yhteistyö tapauksissa, joissa pyydetään tarkastusten tai tutkimusten tekemistä paikalla

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta apua, joka koskee paikalla tehtäviä tarkastuksia tai tutkimuksia.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitealle kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista pyynnöistä. Jos tutkimuksella tai tarkastuksella on rajat ylittäviä vaikutuksia, Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea voi ottaa huolehtiakseen tutkimuksen tai tarkastuksen koordinoinnista.

2. Kun jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta pyynnön, joka koskee paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen tekemistä, se on toimittava jollakin seuraavassa luetelluista tavoista:
 - a) sen on tehtävä paikalla suoritettava tarkastus tai tutkimus itse;
 - b) sen on annettava pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen osallistua paikalla suoritettavaan tarkastukseen tai tutkimukseen;
 - c) sen on annettava pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen tehdä paikalla suoritettava tarkastus tai tutkimus itse;
 - d) sen on nimitettävä tarkastajat tai asiantuntijat tekemään paikalla suoritettava tarkastus tai tutkimus;
 - e) sen on annettava valvontatoimiin liittyviä erityistehtäviä myös toisille toimivaltaisille viranomaiselle.

25 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö tapauksissa, joissa on kyse luottoluokituslaitosten ryhmästä

1. Kun kyse on 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta luottoluokituslaitosten ryhmästä, asianomaisten kotijäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan ennen tämän asetuksen mukaisten toimenpiteiden toteuttamista.
2. Edellä 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun neuvonantajan on suunniteltava ja koordinoitava asianomaisten kotijäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toimet.
3. Neuvonantajan ja asianomaisten kotijäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä järjestelyt seuraavassa lueteltujen osa-alueiden koordinoimiseksi:
 - a) toimivaltaisten viranomaisten välillä vaihdettavat tiedot;
 - b) tapaukset, joissa toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan;
 - c) tapaukset, joissa toimivaltaiset viranomaiset siirtävät valvontatehtäviä 24 artiklan mukaisesti.

26 artikla

Tehtävien siirtäminen toimivaltaisten viranomaisten välillä

Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi siirtää minkä tahansa tehtävistään toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tämän suostumuksella. Tehtävien siirtämisellä ei ole tarkoitus vaikuttaa nimetyn toimivaltaisen viranomaisen vastuuseen.

27 artikla

Sovittelu

1. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea luo sovittelumekanismiin, jonka tarkoituksena on auttaa asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia pääsemään yhteisymmärrykseen.
2. Jos jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat eri mieltä tämän asetuksen mukaisesta arviosta tai toimesta, niiden on saatettava asia Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komiteaan sovittelua varten. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean lausunto.

28 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Salassapitovelvollisuutta sovelletaan kaikkiin, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet toimivaltaisen viranomaisen tai sellaisten viranomaisten tai henkilöiden palveluksessa, joille toimivaltainen viranomainen on siirtänyt tehtäviään, myös sellaisiin tarkastajiin ja asiantuntijoihin, joiden kanssa toimivaltainen viranomainen on tehnyt sopimuksen. Salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvaa tietoa ei saa ilmaista toiselle henkilölle eikä viranomaiselle, ellei niiden ilmaiseminen ole tarpeen oikeudenkäyntiä varten.
2. Kaikki toimivaltaisten viranomaisten välillä tämän asetuksen mukaisesti vaihdetut tiedot on katsottava luottamuksellisiksi, paitsi jos toimivaltainen viranomainen ilmoittaa tietoja toimittaessaan, että kyseiset tiedot saa ilmaista, tai jos niiden ilmaiseminen on tarpeen oikeudenkäyntiä varten.

IV LUKU

YHTEISTYÖ KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA

29 artikla

Tietojenvaihtoa koskeva sopimus

Toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä tietojenvaihtoa koskevia yhteistyösopimuksia kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa vain, jos ilmaistavien tietojen salassapito taataan vähintään 28 artiklassa säädetyllä tavalla. Tällaisen tietojenvaihdon on palveltava kyseisten toimivaltaisten viranomaisten tehtävien hoitamista.

Kun on kyse henkilötietojen luovuttamisesta kolmanteen maahan, jäsenvaltioiden on sovellettava direktiiviä 95/46/EY.

30 artikla

Tietojen ilmaiseminen

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa ilmaista toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta tai kolmansien maiden toimivaltaisilta viranomaisilta saamansa tiedot ainoastaan, jos se on saanut nimenomaisen suostumuksen tiedot toimittaneelta toimivaltaiselta viranomaiselta, ja tapauksen mukaan ainoastaan sellaisia tarkoituksia varten, jotka kyseinen toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt.

IV OSASTO

SEURAAMUKSET, KOMITEAMENETTELY, KERTOMUKSET SEKÄ SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Seuraamukset, komiteamenettely ja kertomukset

31 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on katettava vähintään tapaukset, jotka koskevat vakavaa ammatillista virhettä ja asianmukaisen huolellisuuden laiminlyöntiä. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset komissiolle tiedoksi viimeistään *[kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta]*, ja niiden on viipymättä ilmoitettava sille myöhemmistä muutoksista, joilla on vaikutusta näihin säännöksiin.

32 artikla

Liitteiden muuttaminen

Komissio voi muuttaa liitteitä rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi etenkin uusien rahoitusvälineiden sekä valvontakäytäntöjen lähentämisen osalta.

Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, päätetään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

33 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2001/528/EY⁴² perustettu Euroopan arvopaperikomitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

34 artikla

Kertomus

Komissio tekee viimeistään [*kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta*] tämän asetuksen soveltamisesta arvioinnin, joka sisältää myös arvion luottoluokitusten käytöstä yhteisössä sekä luottoluokitellun yhteisön luottoluokituslaitokselle suorittaman maksun asianmukaisuudesta ("liikkeeseenlaskija maksaa" -malli), ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja Euroopan unionin neuvostolle.

II LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

35 artikla

Siirtymäsäännös

Luottoluokituslaitosten, jotka ovat aloittaneet toimintansa yhteisössä ennen [*tämän asetuksen voimaantulopäivä*], on toteutettava kaikki tämän asetuksen noudattamisen edellyttämät toimenpiteet ja tehtävä rekisteröintihakemus viimeistään [*kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta*].

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen luottoluokituslaitosten on lopetettava luottoluokitusten antaminen, jos rekisteröintihakemus hylätään.

⁴² EYVL L 191, 13.7.2001, s. 45.

36 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan [*lisätään tarkka päivämäärä*; kuuden kuukauden kuluttua voimaantulosta].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä [...] päivänä [...]kuuta [...].

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

RIIPPUMATTOMUUS JA ETURISTIRIITOJEN VÄLTÄMINEN

A jakso

Toiminnan järjestämistä koskevat vaatimukset

1. Luottoluokituslaitoksella on oltava hallinto- tai valvontaelin, jonka tehtävänä on varmistaa, että
 - a) luokitusprosessi on riippumaton;
 - b) eturistiriidat havaitaan, niitä hallitaan ja niistä ilmoitetaan asianmukaisesti;
 - c) luottoluokituslaitos täyttää muut tässä asetuksessa säädetty vaatimukset.
2. Luottoluokituslaitoksen toiminta on järjestettävä tavalla, jolla varmistetaan, etteivät yrityksen liiketoiminnalliset edut vaaranna luokitusprosessin riippumattomuutta ja asianmukaisuutta.

Ylimpään johtoon, sellaisena kuin se on määritelty komission direktiivin 2006/73/EY⁴³ 2 artiklan 9 kohdassa, luottoluokituslaitoksessa kuuluvien henkilöiden on oltava hyvämaineisia sekä riittävän ammattitaitoisia ja kokeneita, ja heidän on varmistettava luottoluokituslaitoksen järkevä ja vakaa hoito.

Luottoluokituslaitoksen hallinto- tai valvontaelimessä on oltava vähintään kolme toimivaan johtoon kuulumatonta jäsentä, joiden on oltava riippumattomia. Hallinto- tai valvontaelimen riippumattomille jäsenille suoritettava palkkio ei saa olla sidoksissa luottoluokituslaitoksen liiketoiminnan tulokseen, ja palkkiojärjestelyjen on oltava sellaiset, että niillä varmistetaan kyseisten jäsenten päätösten riippumattomuus. Hallinto- tai valvontaelimen riippumattomien jäsenten toimikauden on oltava ennalta määrätty kiinteä ajanjakso, jonka pituus saa olla enintään viisi vuotta, eikä toimikautta voida uusida. Hallinto- tai valvontaelimen riippumaton jäsen voidaan erottaa vain, jos on kyse virheellisestä menettelystä tai ammattitaidon riittämättömyydestä.

Enemmistöllä hallinto- tai valvontaelimen jäsenistä, kaikki riippumattomat jäsenet mukaan luettuina, on oltava riittävä asiantuntemus rahoituspalveluista. Vähintään yhdellä kyseisen elimen riippumattomista jäsenistä olisi oltava ylimmän johdon tasolla hankittua perusteellista tietoa ja kokemusta strukturoitujen lainojen ja arvopaperistettujen erien markkinoista.

Hallinto- tai valvontaelimen riippumattomien jäsenten tehtäviin kuuluu kyseisen elimen yleisten vastuualueiden lisäksi erityisesti seurata luottoluokituspolitiikan kehitystä ja sitä, miten tehokkaasti luottoluokituslaitoksen sisäisellä laadunvalvontajärjestelmällä varmistetaan, ettei luottoluokitusprosessissa esiinny eturistiriitoja, sekä noudattamisen valvontaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien prosessien vaikuttavuutta, myös tämän jakson 7 kohdassa tarkoitettun

⁴³ EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26.

arviointitoiminnon tehokkuutta. Johdon riippumattomien jäsenten edellä mainituista seikoista antamat lausunnot on esitettävä hallinto- tai valvontaelimelle säännöllisin väliajoin sekä annettava toimivaltaisen viranomaisen käyttöön silloin, kun tämä sitä pyytää.

3. Luottoluokituslaitoksen on otettava käyttöön toimintatavat ja menettelyt, joilla varmistetaan tämän asetuksen noudattaminen.
4. Luottoluokituslaitoksella on oltava moitteettomat hallinto- ja kirjanpitomenettelyt, omat sisäiset valvontajärjestelmät, tehokkaat riskinarviointimenettelyt sekä tehokkaat valvonta- ja turvajärjestelyt tiedonkäsittelyjärjestelmiä varten.
5. Luottoluokituslaitoksen on otettava käyttöön organisatoriset ja hallinnolliset järjestelyt B jakson 1 kohdassa tarkoitettujen eturistiriitojen havaitsemiseksi, ehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi. Luottoluokituslaitoksen on pidettävä kirjaa kaikista riippumattomuuteensa ja luottoluokitusprosessiin osallistuvien työntekijöidensä riippumattomuuteen kohdistuvista merkittävistä uhista sekä turvatoimenpiteistä, joilla kyseisiä uhkia vähennetään.
6. Luottoluokituslaitoksen on käytettävä asianmukaisia järjestelmiä, joilla se varmistaa luottoluokitustoimintojensa jatkuvuuden ja säännöllisyyden.
7. Luottoluokituslaitoksen on perustettava arviointitoiminto, jonka tehtävänä on tarkastella säännöllisin väliajoin luottoluokituslaitoksen käyttämiä menetelmiä ja malleja ja kyseisiin menetelmiin ja malleihin tehtyjä olennaisia muutoksia sekä sitä, soveltuvatko kyseiset menetelmät ja mallit uusien rahoitusvälineiden arviointiin.

Arviointitoiminnon on oltava riippumaton sellaisista muista liiketoiminnan osa-alueista, jotka vastaavat luottoluokitustoiminnoista, ja sen on raportoitava tämän jakson 2 kohdassa tarkoitettulle hallinto- tai valvontaelimen jäsenille.

8. Luottoluokituslaitoksen on seurattava ja arvioitava tämän asetuksen mukaisesti käyttöön ottamiensa järjestelmien, sisäisen tarkastuksen menettelyjen ja järjestelyjen riittävyttä ja vaikuttavuutta sekä toteutettava aiheelliset toimenpiteet puutteiden korjaamiseksi.

B jakso

Toimintaa koskevat vaatimukset

1. Luottoluokituslaitoksen on havaittava ja poistettava tai soveltuvin osin hallittava ja annettava tiedoksi kaikki todelliset ja mahdolliset eturistiriidat, jotka voivat vaikuttaa luottoluokituksen laatimiseen osallistuvien analyytikoiden ja luottoluokituksia hyväksyvien henkilöiden analyysiin ja päätöksiin.
2. Luottoluokituslaitoksen on julkistettava sellaisten luottoluokiteltujen yhteisöjen ja asianomaisten kolmansien osapuolten nimet, joilta se saa yli 5 prosenttia vuotuisista tuotoistaan.
3. Luottoluokituslaitos ei saa antaa luottoluokitusta tai sen on peruutettava antamansa luottoluokitus seuraavissa tapauksissa:

- a) luottoluokituslaitos, luottoluokituksen laatimiseen osallistunut analyytikko tai luottoluokitusten hyväksymisestä vastaava henkilö suoraan tai välillisesti omistaa luottoluokitellun yhteisön tai asianomaisen kolmannen osapuolen rahoitusvälineitä tai sillä on mikä tahansa muu suora tai välillinen omistusosuus kyseisestä yhteisöstä tai osapuolesta;
 - b) luottoluokitus on annettu sellaiselle luottoluokitellulle yhteisölle tai asianomaiselle kolmannelle osapuolelle, joka on suoraan tai välillisesti sidoksissa luottoluokituslaitokseen määräysvallan kautta;
 - c) luottoluokituksen laatimiseen osallistunut analyytikko tai luottoluokituksen hyväksyvä henkilö on luottoluokitellun yhteisön tai asianomaisen kolmannen osapuolen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsen.
4. Luottoluokituslaitos ei saa tarjota luottoluokitellulle yhteisölle tai asianomaiselle kolmannelle osapuolelle konsultointi- tai neuvontapalveluja, jotka koskevat luottoluokitellun yhteisön tai asianomaisen kolmannen osapuolen yhtiörakennetta, oikeudellista rakennetta, varoja, velkoja tai toimintoja.

Luottoluokituslaitos saa tarjota luottoluokituspalvelujen lisäksi myös muita palveluja, jäljempänä 'liitännäispalvelut'. Luottoluokituslaitoksen on määriteltävä, mitkä palvelut se katsoo liitännäispalveluiksi. Sen on varmistettava, että liitännäispalvelujen tarjonta ei aiheuta eturistiriitoja sen luottoluokitustoiminnan kanssa.

5. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että analytytikot eivät esitä virallisia tai epävirallisia ehdotuksia tai suosituksia, jotka koskevat sellaisten strukturoitujen rahoitusinstrumenttien rakennetta, joille luottoluokituslaitoksen on tarkoitus antaa luottoluokitus.
6. Luottoluokituslaitoksen on suunniteltava raportointi- ja viestintäkanavansa siten, että niillä varmistetaan, että analytytikot ja luottoluokituksia hyväksyvät henkilöt ovat riippumattomia luottoluokituslaitoksen sellaisista muista osista, jotka edustavat luottoluokitustoiminnan kaupallisia etuja.
7. Luottoluokituslaitoksen on pidettävä kirjaa kaikista toiminnoistaan siten, että kirjausketju toteutuu. Kirjattaviin tietoihin kuuluvat muun muassa tiedot luottoluokituslaitoksen ja luottoluokitellun yhteisön tai asianomaisen kolmannen osapuolen välisistä sopimuksista ja kaikki merkitykselliset tiedot luottoluokitellun yhteisön ja sen asianomaisten kolmansien osapuolten kanssa käydyistä keskusteluista sekä 5, 6 ja 7 artiklassa määriteltyihin velvollisuuksiin liittyvät tiedot.
8. Edellä 7 kohdassa tarkoitettut tiedot ja kirjausketjut on säilytettävä rekisteröidyn luottoluokituslaitoksen tiloissa vähintään viiden vuoden ajan, ja ne on pyynnöstä asetettava asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saataville.

Jos luottoluokituslaitoksen rekisteröinti peruutetaan, edellä tarkoitettuja tietoja on säilytettävä vähintään kolmen vuoden ajan.

9. Tietoja, joista käyvät ilmi palvelusopimuksen mukaiset, luottoluokituslaitoksen ja luottoluokitellun yhteisön tai sen asianomaisten kolmansien osapuolten oikeudet ja velvollisuudet, on säilytettävä vähintään luottoluokituslaitoksen ja kyseisen

luottoluokitellun yhteisön tai sen asianomaisten kolmansien osapuolten välisen sopimussuhteen keston ajan.

C jakso

Työntekijöitä koskevat säännöt

1. Luottoluokitusprosessiin suoraan osallistuvat luottoluokitusanalyytikot ja muut työntekijät sekä komission direktiivin 2004/72/EY⁴⁴ 1 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut näiden lähipiiriin kuuluvat henkilöt eivät saa ostaa eivätkä myydä sellaista rahoitusvälinettä eivätkä osallistua mihinkään sellaista rahoitusvälinettä koskevaan liiketoimeen, jonka on laskenut liikkeeseen tai taannut tai jota on muutoin tukenut sellainen luottoluokiteltu yhteisö, joka kuuluu analyytikon pääasialliseen analyysitoiminnan vastuualueeseen, lukuun ottamatta osuuksia hajauttamiseen perustuvissa yhteissijoitusjärjestelmissä.
2. Työntekijä ei saa osallistua tai muutoin vaikuttaa tietyn luottoluokitellun yhteisön luottoluokituksen laadintaan, jos kyseinen työntekijä tai jokin direktiivin 2004/72/EY 1 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista hänen lähipiiriinsä kuuluvista henkilöistä:
 - a) omistaa luottoluokitellun yhteisön rahoitusvälineitä, lukuun ottamatta hajauttamiseen perustuvien yhteissijoitusjärjestelmien osuuksia;
 - b) omistaa sellaisia luottoluokiteltuun yhteisöön yhteydessä olevan yhteisön rahoitusvälineitä, joiden omistaminen saattaa aiheuttaa tai joiden omistamisen saatetaan yleisesti katsoa aiheuttavan eturistiriidan, lukuun ottamatta hajauttamiseen perustuvien yhteissijoitusjärjestelmien osuuksia;
 - c) on viime aikoina ollut sellaisessa työ- tai liikesuhteessa tai missä tahansa muussa suhteessa luottoluokiteltuun yhteisöön, joka saattaa aiheuttaa tai jonka saatetaan yleisesti katsoa aiheuttavan eturistiriidan.
3. Luottoluokituslaitosten on varmistettava, että luottoluokitusprosessiin suoraan osallistuvat työntekijät:
 - a) toteuttavat kaikki kohtuulliset toimenpiteet suojatakseen luottoluokituslaitoksen hallussa olevaa omaisuutta ja sen hallussa olevia tietoja petoksilta, varkauksilta ja väärinkäytöksiltä;
 - b) eivät ilmaise tietoja luottoluokituksista, jotka luottoluokituslaitos on antanut tai jotka se mahdollisesti antaa vastaisuudessa, paitsi luottoluokitellulle yhteisölle tai sen asianomaiselle kolmannelle osapuolelle;
 - c) eivät luovuta luottoluokituslaitoksen haltuun annettuja luottamuksellisia tietoja sellaisten muiden henkilöiden palveluksessa oleville työntekijöille, jotka ovat suoraan tai välillisesti sidoksissa luottoluokituslaitokseen määräysvallan kautta;

⁴⁴ EUVL L 162, 30.4.2004, s. 70.

- d) eivät käytä tai luovuta luottamuksellisia tietoja rahoitusvälineillä käytävän kaupan tarkoituksiin eivätkä mihinkään muuhun tarkoitukseen lukuun ottamatta luottoluokituslaitoksen liiketoiminnan harjoittamista.
4. Luottoluokitusprosessiin suoraan osallistuva työntekijä ei saa tavoitella eikä hyväksyä rahaa, lahjoja tai palveluksia miltään sellaiselta taholta, jonka kanssa luottoluokituslaitoksella on liiketoimintaa.
 5. Jos luottoluokituslaitoksen työntekijä saa tietoonsa, että jokin toinen luottoluokituslaitoksen työntekijä toimii tai on toiminut lainvastaisesti, hänen on ilmoitettava tästä viipymättä henkilölle, joka vastaa tämän asetuksen noudattamisesta kyseisessä luottoluokituslaitoksessa.
 6. Jos analyytikko päättää työsuhteensa ja siirtyy sellaiseen luottoluokiteltuun yhteisöön, jonka luokitteluun hän on osallistunut, tai sellaiseen rahoitusalan yritykseen, jonka kanssa hänellä on ollut liiketoimintaa hoitaessaan tehtäviään luottoluokituslaitoksessa, luottoluokituslaitoksen on arvioitava analyytikon asiaan kuuluva työsuoritus kahden vuoden ajalta ennen palveluksesta lähtöä.
 7. Luottoluokitusprosessiin suoraan osallistuvat työntekijät eivät saa siirtyä luottoluokitellun yhteisön tai sen asianomaisen kolmannen osapuolen ylimmän johdon tehtäviin ennen kuin luottoluokituksen antamisesta on kulunut kuusi kuukautta.

D jakso

Luottoluokitusten esittämistä koskevat säännöt

I. Yleiset velvoitteet

1. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että luottoluokituksessa ilmoitetaan selkeästi ja näkyvästi sen pääanalyytikon tehtävänimike, joka oli ensisijaisesti vastuussa luottoluokituksen laatimisesta.
2. Luottoluokituslaitoksen on vähintään varmistettava, että
 - a) kaikki luottoluokituksen laadinnassa käytetyt olennaiset ja merkittävät lähteet mainitaan, mukaan luettuina luottoluokiteltu yhteisö tai tapauksen mukaan sen asianomainen kolmas osapuoli sekä tieto siitä, onko luottoluokitus ilmoitettu kyseiselle luottoluokitellulle yhteisölle tai sen asianomaiselle kolmannelle osapuolelle ja onko sitä muutettu tämän ilmoituksen jälkeen ennen sen julkistamista;
 - b) luottoluokituksen laadinnassa käytetty päämenetelmä tai menetelmäversio ilmoitetaan selkeästi ja että tässä yhteydessä viitataan kyseisen menetelmän tai menetelmäversion tyhjentävään kuvaukseen; jos luottoluokitus perustuu useampaan menetelmään tai jos vain päämenetelmän mainitseminen saattaisi aiheuttaa sen, että sijoittajilta jää huomaamatta muita luottoluokitukseen liittyviä tärkeitä näkökohtia, joihin kuuluvat myös mahdolliset merkittävät mukautukset ja poikkeamat, luottoluokituslaitoksen on selitettävä tilanne luottoluokituksessa ja ilmoitettava, miten eri menetelmät tai edellä mainitut muut näkökohdat on otettu huomioon luottoluokituksessa;

- c) jokaisen luottoluokituskategorian merkitys selitetään ja maksukyvyttömyyden tai perinnän käsitteet määritellään ja että kaikki asianmukaiset riskivaroitukset selitetään, mukaan luettuina käytettyjen oletusten herkkyyshanalyysi, johon on liitetty sekä pahimpaan että parhaimpaan mahdolliseen skenaarioon liittyvät luottoluokitukset;
 - d) päivämäärä, jona luottoluokitus julkistettiin ensimmäisen kerran, ja se, milloin sitä viimeksi muutettiin, on ilmoitettu selkeästi ja näkyvästi.
3. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että kaikissa luottoluokituksissa ilmoitetaan selkeästi ja näkyvästi kaikki luottoluokituksen ominaisuudet ja rajoitukset. Luottoluokituslaitoksen on etenkin mainittava näkyvästi kaikissa luottoluokituksissa, pitääkö se luottoluokitellusta yhteisöstä saatavilla olevien tietojen laatua tyydyttävänä ja missä määrin se on tarkistanut luottoluokitellun yhteisön tai sen asianomaisen kolmannen osapuolen sille toimittamat tiedot. Jos luottoluokitus koskee sellaista yhteisöä tai rahoitusvälinettä, josta on saatavilla aiempaa tietoa rajoitetusti, luottoluokitusyrityksen on selkeästi ja näkyvällä tavalla ilmoitettava luottoluokitukseen liittyvät rajoitukset.

Silloin kun luotettavien tietojen puute tai uudenlaisen instrumentin rakenteen monimutkaisuus tai saatavilla olevien tietojen riittämätön laatu asettaa vakavalla tavalla kyseenalaiseksi sen, voiko luottoluokituslaitos tuottaa luotettavan luottoluokituksen, luottoluokituslaitoksen on pidättäydyttävä antamasta luottoluokitusta tai peruutettava antamansa luottoluokitus.

4. Julkistaessaan luottoluokituksen luottoluokituslaitoksen on selitettävä lehdistötiedotteessaan tai raporteissaan luottoluokituksen perustana olevat tärkeimmät osatekijät.

Jos 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot olisivat suhteettomia julkistetun luottoluokituksen pituuteen nähden, riittää kun luottoluokituksessa viitataan selvästi ja näkyvästi paikkaan, jossa kyseiset tiedot ovat suoraan ja helposti saatavilla, mukaan luettuna suora internetlinkki luottoluokituslaitoksen internetsivuilla oleviin kyseeseen tuleviin tietoihin.

II. Strukturoitujen rahoitusinstrumenttien luottoluokituksiin liittyvät lisäveloitteet

1. Kun luottoluokituslaitos luokittelee strukturoidun rahoitusinstrumentin, sen on annettava luottoluokituksessaan tietoja tekemästään tappio- ja kassavirta-analyysistä.
2. Luottoluokituslaitoksen on ilmoitettava, minkä tason arvioinnin se on tehnyt strukturoitujen rahoitusinstrumenttien kohde-etuuksien tasolla toteutetuista due diligence -prosesseista. Luottoluokituslaitoksen on ilmoitettava, onko se arvioinut kyseiset due diligence -prosessit itse vai onko se luottanut kolmannen tekemään arvioon, ja ilmoitettava samalla, miten kyseisen arvioinnin tulos vaikuttaa luokitukseen.

E jakso

Tietojen julkistaminen

I. Julkistettavat yleiset tiedot

Luottoluokituslaitoksen on julkistettava seuraavat yleiset tiedot:

1. B jakson 1 kohdassa tarkoitetut todelliset ja mahdolliset eturistiriidat;
2. määritelmä, jossa selvitetään, mitä palveluja luottoluokituslaitos pitää perusliiketoimintanaan olevaan luottoluokitustoimintaan liittyvinä liitännäispalveluina tai mitä palveluja se ei pidä tällaisina palveluina;
3. periaatteet, joita luottoluokituslaitos noudattaa luottoluokitusten julkistamisessa ja muussa siihen liittyvässä viestinnässä;
4. palkkiojärjestelyjen yleisluonne;
5. menetelmät, mallit ja olennaiset luokittelussa käytetyt oletukset sekä niiden merkittävät muutokset;
6. luottoluokituslaitoksen käytänteisiin, menettelyihin ja prosesseihin tehdyt merkittävät muutokset.

II. Säännöllisin väliajoin julkistettavat tiedot

Luottoluokituslaitoksen on julkistettava säännöllisin väliajoin seuraavat tiedot:

1. kuuden kuukauden välein tiedot sen luottoluokituskategorioiden liittyvistä maksukyvyttömyysasteista sekä siitä, ovatko kyseisten kategorioiden maksukyvyttömyysasteet muuttuneet ajan kuluessa;
2. vuosittain seuraavat tiedot:
 - a) luettelo luottoluokituslaitoksen 20 suurimmasta asiakkaasta tuoton perusteella mitattuna;
 - b) luettelo sellaisista luottoluokituslaitoksen asiakkaista, joiden osuus luottoluokituslaitoksen tuottojen kasvusta edeltävänä varainhoitovuonna oli yli 1,5-kertainen luottoluokituslaitoksen kyseisen vuoden kokonaistuottojen kasvuun verrattuna; kukin tällainen asiakas otetaan luetteloon vain, jos sen osuus luottoluokituslaitoksen kansainvälisistä kokonaistuotoista oli kyseisenä vuonna yli 0,25 prosenttia maailmanlaajuisesti mitattuna.

Edellä olevan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa 'asiakkaalla' tarkoitetaan yritystä, sen tytäryrityksiä ja sen sellaisia osakkuusyhtiöitä, joissa kyseisellä yrityksellä on yli 20 prosentin omistusosuus, sekä kaikkia sellaisia muita yhteisöjä, joiden osalta se on jonkin asiakkaan puolesta neuvotellut liikkeeseen laskettavan velkainstrumentin strukturoinnin, jonka yhteydessä on suoritettu maksu suoraan tai välillisesti luottoluokituslaitokselle kyseisen liikkeeseenlasketun velkainstrumentin luokittelusta.

III. Avoimuusraportti

Luottoluokituslaitoksen on julkistettava vuosittain seuraavat tiedot:

1. yksityiskohtaiset tiedot luottoluokituslaitoksen oikeudellisesta rakenteesta ja omistussuhteista, mukaan luettuina tiedot Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY⁴⁵ 9 ja 10 artiklassa tarkoitetuista omistusosuuksista;
2. kuvaus sisäisestä laadunvalvontajärjestelmästä;
3. tilastot, joista käyvät ilmi uusien luottoluokitusten laatimista, luottoluokitusten arviointia sekä menetelmien tai mallien arviointia ja hallinnointia varten osoitettujen työntekijöiden määrä;
4. kuvaus luottoluokituksia koskevien tietojen kirjaamisperiaatteista;
5. riippumattomuutta koskevien sääntöjen noudattamisesta vuosittain tehdyn sisäisen arvioinnin tulokset;
6. kuvaus johdon jäsenten ja analyytikoiden kiertoa koskevista periaatteista;
7. taloudelliset tiedot luottoluokituslaitoksen tuotoista, jotka on jaoteltu luottoluokituspalveluista ja muista kuin luottoluokituspalveluista perittyihin maksuihin, ja perusteellinen kuvaus molemmista tuottoryhmistä;
8. neuvoston direktiivin 78/660/EY⁴⁶ 46 a artiklan 1 kohdan mukainen selvitys hallinto- ja ohjausjärjestelmästä; luottoluokituslaitoksen on annettava edellä mainitun direktiivin 46 a artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut tiedot kyseistä selvitystä varten siitä riippumatta, kuuluuko se Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/25/EY⁴⁷ soveltamisalaan.

⁴⁵ EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

⁴⁶ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁴⁷ EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12.

LIITE II

Rekisteröintihakemuksessa annettavat tiedot

1. luottoluokituslaitoksen täydellinen nimi ja yhteisössä sijaitsevan rekisteröidyn kotipaikan osoite;
2. yhteyshenkilön nimi ja yhteystiedot;
3. yhtiömuoto;
4. luottoluokitusluokat, joiden osalta luottoluokituslaitos hakee rekisteröintiä;
5. kuvaus luottoluokitusten antamisessa ja ylläpidossa käytetyistä menettelyistä ja menetelmistä;
6. eturistiriitojen havaitsemisessa ja hallitsemisessa noudatettavat toimintatavat ja menettelyt;
7. tiedot työntekijöistä;
8. palkkiojärjestelyt;
9. liitännäispalvelut;
10. toimintasuunnitelma, mukaan luettuina tiedot siitä, missä pääasiallisia liiketoimintoja on tarkoitus harjoittaa, sekä siitä, minkätyyppistä liiketoimintaa aiotaan harjoittaa.